

DADZIS

Noskanējis
imantslochmells@inbox.lv

2006

SATĪRAS UN HUMORA ŽURNĀLS
IZNĀK KOPŠ 1957. GADA
DIVAS REIZES MĒNESĪ

maijs

Nr. 0

Mans mīlais DADZI!

Latvijas Pasts lielākajai daļai sūtījumu paaugstinājis tarifu pusotru reizi. Vai attiecīgi pieauga apkalpošanas kultūra? Jelgavas 1. pasta nodaļā nebūt ne. Jau ilgāku laiku skaidros naudas norēķinus (PNS, naudas pārvedumu saņemšana, dažādi maksājumi) veic tikai pie viena lodziņa. Pie tam rītos plkst. 8:00 darba vieta nav sakārtota – nav šī, nav tā. Tāpēc milzīga cilvēku rinda, taču 21. aprīlis pārspēja visu.

1. Ieejas durvis atslēdza nevis tieši 8:00, bet ar dažu minūšu nokavēšanos.

2. Divas pasta darbinieces aiz lodziņa vismaz 15 min. klikšķināja datoru, neliekoties nezinis par gaidītājiem. Tā kā rindā bija pirmais, saņēmu augstprātīgu aizrādījumu, ka varot šeit nestāvēt. Kur citur saņemt naudas pārvedumu, protams, neteica.

3. Kad vēlāk pa telefonu sūdzējos pasta priekšniecei, viņa nočiepstēja – neesot darbojies printeris. Manu priekšlikumu divām darbiniecēm atnākt 20 minūtes pirms 8:00 izlikās nedzirdējusi.

Nav jau nekāds brīnums, ja šajā pasta nodaļā darbinieces savā starpā sarunājas galvenokārt krieviski, arī šorīt abas datorklikšķinātājas.

Šorīt rindā bija padsmi gaidītāju.

Jūsu lasītājs – veterāns J. LUKSTIŅŠ

Peļķe pie iebrauktuves mājās Eizenšteina ielā 77/79 uzkrājas lietus laikā, jo nedarbojas kanalizācija. Iedzīvotāji spiesti brist pa ūdeni un dubļiem.

Signāla autors J. BORISS
JŪLIJAS BULIKINAS kolāža

DADZIS AICINA ATSAUKTIES JEZUPU NA RASKĀJU IESPĒJAMAI TĀLĀKAS SADARBĪBĒ VEIDOŠANAI.

LŪDZAM JŪS ZVANĪT UZ REDAKCIJU TĀLRUNI 7611708. VAICĀT PĒC LASĪTĀ NODALAS REDAKTORES.

PA DADŽA MATERIĀLU PĒDĀM

ATBILDE IR MĪLESTĪBA!

DADŽA 6. numura lasītājs Jānis Bērziņš no Rīgas DADZIM uzdeva retorisku jautājumu: kam palikt – kaķiem vai trubām? Bērziņa kungs rakstīja par klejojošiem kaķiem, kuru mājās visbiežāk ir daudzdzīvokļu māju pagrabi. Ziemā tie kļūst par vienīgo vietu, kur klejojošiem kaķiem apsildīties. Taču tad, ja valā tiek atstātas pagraba lūkas, *apsildīties* nespēj pagraba esošās caurules. Tās aizsalst, un cieš namu iedzīvotāji. Rīgas pilsētas izpilddirektors Ē. Škapars, meklējot risinājumu, uzrunā ne tikai DADZI, bet visus pilsētas iedzīvotājus, aicinot uz iejūtību un līdzcietību.

Rīgas.dome ir iepazinusi ar žurnāla DADZIS 2006. gada 6. numurā publicēto J. Bērziņa vēstuli un vēršas pie Rīgas pilsētas iedzīvotājiem ar šādu informāciju.

Saskaņā ar Dzīvnieku aizsardzības likuma preambulu cilvēces ētiskais pienākums ir nodrošināt visu dzīvnieku labturību un aizsardzību, jo katrs īpatnis pats par sevi ir vērtība. Cilvēkam ir morālais pienākums cienīt jebkuru radību, izturēties pret dzīvniekiem ar iejūtīgu sapratni un tos aizsargāt. Nevienam

nav atļauts bez pamatota iemesla nogalināt dzīvnieku, nodarīt tam sāpes, radīt ciešanas vai citādi kaitēt.

Rīgas dome no 2005. gada par Rīgas domes pamatbudžeta līdzekļiem veic Rīgas pilsētas administratīvajā teritorijā klaiņojošo dzīvnieku populācijas kontroles programmu. Šīs programmas ietvaros ir arī klaiņojošo kaķu kontroles *noķer – sterilizē – atlaiž* programma. Saskaņā ar minēto programmu noķertos kaķus apskata sertificēts veterinārārsts, kas slimos un vecos kaķus eitanizē, bet veselos kaķus sterilizē, vakcinē pret trakumsērgu, iezīmē, nogriežot kreisās auss galiņu, un nogādā atpakaļ iepriekšējā dzīves vietā. Rezultātā veidojas veselīgas klaiņojošo kaķu kolonijas, brīvi dzīvojošie kaķi nelielā skaitā pilsētas iedzīvotājus netraucē, kā arī tie ir dabiski grauzēju iznīcinātāji.

Daudzdzīvokļu māju pagrabus būtu vēlams atstāt vienu telpu, kurā kaķi varētu brīvi iekļūt, lai patvertos no nelabvēlīgiem laika apstākļiem. Sadarbība ar kaķu barotājiem ir ļoti nozīmīga, jo viņi varēs sniegt ziņas par kolonijā klāt pienākušajiem nesterilizētajiem vai smagi slimajiem dzīvniekiem.

Nav loģiski un ētiski sterilizēt un atlaist kaķus viņu iepriekšējās dzīves vietās, tajā pašā laikā

atņemot viņiem minimālu pajumti un aizsardzību, dzīvē dzīvot, nolemjot šos dzīvniekus noslaucīt un mokošai bada nāvei.

Rīgas dome lūdz respektēt centienus ierobežot klaiņojošo kaķu populāciju, pamatojoties uz WSPA (pasaules Dzīvnieku aizsardzības biedrība), RSPCA (Anglijas Karaliskā biedrība dzīvnieku aizsardzībai pret cietsirdību) ieteikumiem un Eiropas valstu pieredzes, un nevēlamus pasākumus (launprātīgi aiztaisi visus logus un ejas pagrabos, izvietojot ierīces, aizliedzot barot u.c.) kaķu iznīcināšanai.

Vēršamies pie Rīgas pilsētas iedzīvotājiem ar lūgumu informēt Rīgas pilsētas dzīvnieku patversmi, kas nodarbojas ar klaiņojošo dzīvnieku populācijas kontroli, par pilsētā klaiņojošo kaķu kolonijām, kuras nepieciešams apsekot. Tālrunis – 7705593.

Rīgas pilsētas izpilddirektors
Ē. ŠKAPARS

Arī DADZIS piekrīt, ka labāk taču mīlēt un baga klejojošus dzīvnieciņus nekā caurules. Iespējams vēl kāds risinājums?

To DADZIS turpinās meklēt.

Rakstiet mums! Žurnāla "Dadzis" redakcija Graudu iela 68 - A310, LV1058 e-pasts: redakcija@dadzis.lv Tālr: 7611708, fakss: 7611018

Žurnāls "Dadzis", iznāk kopš 1957. gada divas reizes mēnesī, reģ. apl. Nr. 000701251, ISSN 1691-2519, iespiests LĢIA tipogrāfijā "Latvijas karte". Izdevējs SIA "Humora institūts". Vien. reģ. Nr. 40003757328, Graudu iela 68-A 318, Rīga, LV-1058. Tālr. 7611708, fakss 7611018, e-pasts: redakcija@dadzis.lv, www.dadzis.lv. Galvenais redaktors Andris Ruģis. Humora nodaļas redaktore Kristīne Augstkalne. Mākslinieks maketētājs Dainis Breikšs. Reklāmas ievietošana: tālr. 9228921, e-pasts: reklama@dadzis.lv

© Pārpublicējot materiālus, nepieciešama SIA "Humora institūts" atļauja.

RAUJ ŠPICKU, BĀLIŅ!

levelku plaušās spirdzinošo dūmu smaržu, pārļaižu lietišķu saimnieka skatienu kūlas ugunsgrēku apņemtajiem Latvijas laukiem un ārēm. Jā! Deg! Katrs latvietis beidzot var izteikt visu, ko viņš domā un grib, ne tikai pēc otrā pusstopa apsēžoties pie auto stūres un nopļaujot tuvumā esošos gājējus un telefona stabus, bet ar visparastāko sērkokciņu palīdzību! Mēs esam lielās Eiropas dēli un meitas, un, kā

zināms, Eiropas demokrātijas pamatprincips ir iecietība – pret seksuālo minoritāšu dzīves veida propagandu, pret varmācības manifestēšanu, pret komunistisko ideju propagandu... Kāpēc

gan nevarētu būt arī iecietība un izpratne pret kūlas svilinātāju minoritāti?! Man varbūt kļūst labi, ja es redzu, ka zāle svilst, iet bojā visa dzīvā radība, kaimiņa māja un varbūt pat kaimiņš pats! Padomju vara noslepkavoja ap 50 miljonu cilvēku, sarkanarmijas zaudējumi Otrajā pasaules karā ģeniālā tēva un skolotāja vadībā bija 27 miljoni, Latvijas valsts tika divreiz okupēta – un kas par to?! Patiesiem demokrātiem jāsaprot, ka arī Vladimirs Ļeņins, Josifs Staļins un viņu brigādes bija minoritāte, mums ar izpratni jānorauģas uz regulārajiem *bijušo* saietiem 9. maijā un citās, viņiem ne mazāk svētās dienās. Tāpat kā jāciena skūto sarkano trieciennieku vēlme uz auto numuriem attēlot PSRS simboliku un minoritātei tik miļos burtus CCCP. Jāizprot Rīgas domes vēlme saglabāt pie namu sienām tik dekoratīvi izvietotās piemiņas plāksnes *zemgrīdas* darbībai pret Latvijas valsti tās neatkarības gados... Tolaik *lielais brālis* par to dažiem maksāja, kas to zina, kuram maksā tagad un kurā ķemertiņā. No otras puses, pats par sevi saprotams, ka demokrātija nevar kļūt par nekontrolējamu patvaļu. Kas gan notiks, ja arī pretējā puse rīkos saietus, līdzīgus 9. maijam? Teiksim, par godu latviešu strēlnieku uzvarām pilsoņu karā Krievijā, leģiona uzvarām pār sarkanarmiju Otrajā pasaules

karā, mežabrāļu uzvarām pār NKVD brašulnieku pēckara posmā? Akcija *Žogs* 16. martā pierādīja, ka šādi pasākumi ir sekmīgi novēršami un jānovērš pašā saknē, atsaucoties uz slepenu superslepeno operatīvo informāciju, Latvijas tēla spodrināšanu starptautiskajā sabiedrībā un tās vadoņu prestižu. Turklāt ņemiet, lūdzu, vērā – mēs dzīvojam patiesas demokrātijas apstākļos, kurā iežogo pieminekļus, ne cilvēkus, kuri pie tā iet nolikt ziedus, tādēļ nebrīnīsieties, kāpēc netika laikus izolēti tie, kuri draudēja jaukt piemiņas gājienus pie Brīvības pieminekļa. Mēs dzīvojam globalizācijas gadsimtā, kur jēdzienus *tautas gods, valsts pašcienā, ģimeņa nomaina* lepnums par piederību koncernam *Coca Cola, Texas Oil*, zoofilu vai nekrofiliu seksuālajai minoritātei... Šī iemesla dēļ cienīsim arī kūlas dedzinātāju minoritāti un, ja vajadzīgs, iežogosim laukus, mežus un ceļmalas, pašus dedzinātājus! Rauj, bāliņ, špicku draugus un nebaudies! Demokrātija ir tavā pusē! Tieši tādiem divaiņiem, kuri operē ar nacionālo pašcienāšanu jēdzienu, mūsdienu demokrātijā apstākļos tiek dota neierobežota iespēja kļūt par minoritāti, un tad mēs neapšaubāmi izturēsimies pret viņiem ar vislielāko iecietību. JŪSU DADZIS

8. MAIJS -
ANTIFAŠISTISKĀS
KONKRETOJAS LĪDZĪBES
DIENA PAR KAUŠU UN
LĪDZĪBES

9. MAIJS -
PĀRŠĒKŠNĒJĀS KADASTRA
PĀRŠĒKŠNĒJĀS LĪDZĪBES
DIENA PAR KAUŠU UN
LĪDZĪBES

Čiekurkalns, 1. garā linija 88. DADZIS iesaka izvietot Rīgā vēl šādas plāksnes:

Šajā namā pirms aresta savam ūžā nogali pavadīja ievērojamais Latvijas valsts ienaidnieks un savas tautas slepkavs Alfons Noviks, varētu atcerēties arī slaveno pēckara provokatorus Marģeru Vitoliņu, Vicu Šveicu, čekistus Jāni Vēveri un Albertu Bunduli... Kur tad vēl ilggadējais LKP CK sekretārs Jānis Kalnbērziņš-Zaķis! Tātad – u priekšu, rātskungi!

DROŠAS PAZĪMES

Blaumanis reiz pajokoja:
Kad jau atkal pavasaris?
Tad, kad divi pāri cimdu
Ziemas darbos novalkāti.

Tagad klāt ir pavasaris,
Kad skrien divi simti vīru
Kūlu dzēst, ko dedzinājis
Laukmalā viens idiotiņš.

VALDIS ARTAVS

TESTS

Vai esi īsts hokeja fans?

Ne man jums jātāsta, kas ir čempioni hokejā A grupā! Kopš 1997. gada, kad ar Latvijas hokeja izlases palīdzību elites grupā iekļuva neskaitāmā Latvijas hokejfanu izlase, visi pretinieki ik gadu sakauti lupatu lēveros. Jebkurš cilvēks būtu laimīgs pavasari pavēstīt: – *Es esmu hokeja fans!*

Vai jūs pilnībā atbilstat šim augstajam titulam? Tūdaļ uzzināsim...

1. Viens no populārākajiem hokejfanu saukļiem ir:

- a) Sarauj zolīti!
- b) Sarauj, Lipmanu!
- c) Sarauj, Latvija!

2. Visu laiku labākā Latvijas vārtsarga Artūra Irbes iesauka ir:

- a) Muris
- b) Ķieģelis
- c) Mūris

3. Kas ir svītrainā krekla tērptais cilvēks uz ledus?

- a) kāds no Fortūnas džentlmeņiem
- b) psihopāts rehabilitācijas kursa laikā
- c) hokeja tiesnesis

4. Ja cipari uz tablo vēsta 2:2, tad:

- a) ir neizšķirts
- b) mūsējie vēl nezaudē
- c) mūsējie vēl nevinnē

5. Seno latviešu dievību, visu hokejistu un hokejfanu aizbildni sauc:

- a) Ulmanis
- b) Nenulabinekā
- c) Labikatā

6. Hokejspēle ilgst:

- a) 1 stundu
- b) līdz pēdējam tiesnesim
- c) līdz pēdējais fans aiziet gulēt

7. Uz Latvijas hokeja izlasi var attiecināt parunu:

- a) Kas māc, tam nāk
- b) Nav pieķerts – nav zaglis
- c) Mazs cīnītis gāj lielu vezumu

8. Iecienītākais dzēriens hokeja laikā ir:

- a) alus
- b) alus
- c) alus

9. Hokejists no zemledus makšķerniekiem atšķiras:

- a) ar formastērpu
- b) ar to, ka makšķernieks zaudēju gadījumā nepieciešamo zivju skaitu var nopirkt veikalā
- c) ar to, ka makšķerniekam nav TĀ līdzjutēju

10. Latvijas hokeja izlases krekla matkrāsas ir:

- a) sarkans, balts, sarkans
- b) sponsorkrāsas
- c) sarkans, pelēks, alustrais, melns

A variants

Jūs esat visnotaļ jauks un sabiedriska cilvēks, neviens to neapstrīd. Tomēr līdz kārtīgam hokejfanam jums vēl augt un augt. Nezinu, jums traucē pārmērīgā jaunība vai vecums, negantā sievasmāte. Saņemieties – ar šādu tieksmi jūs var noturēt par citas valsts izlases līdzjutēju!

B variants

Es jūs saprotu, jau mātes vēderā vienīgais, skaidri un nepārprotami dzirdējāt, bija: – *Ēderis! Ripu! Sa-ra-rauj!* – tēva un viņa draugu izpildījumā. Arī turpmāk jūsu domas spēj pievērsties tikai un vienīgi no hokejam – hokā, hokejs vakaros, hokejs pēcpusdienā, hokejs priekšpusdienā. Pat jūsu sieva ir hokejiste. Vienīgais, kas jūs var glābt no pilnīgas galīgas pārsātināšanās ar hokeju, ir ilgstošs ceļojums uz Āfriku. Varbūt pēc pusgada, dzīvojot ledū neredzējušu aborigēnu vidū, atkal spēsiet iemīlēties šo spēli.

C variants

Jūs esat hokejfans pašā plaukumā! Pavasarī jūs sazināties tikai ar īsziņām, e-pastu vai zvanot, jo noklietāt balss saites jums liek izvest kaut vai vienu artikulu skaņu. Jūs pazīst pēdējo mugurā esošo hokejkrelli. Jūsu dzīvoklis ir iekārtots, pērkot biļetes uz hokeja čempionātu. Gan darbā, gan mājās jūs tiecāties tikai sava nebeidzamā optimisma dēļ. *Mazs kukainītis pa jūru peld un negrimst dibenā, un negrimst dibenā, un...*

DZINTARS MELNIS

PĀRDOMAS MĀTES DIENĀ

Godīgs bērns mīl nevis māti un tēvu, bet saldējumu un konfektes.
Bērns vienmēr interesē jautājums: kā viss radies? Pieaugušos: kur viss izzūd...
Pasakas ir tādi šausmu stāsti, kas sagatavo bērnus avižu lasīšanai.

KURMJA RAKUMI

- Rāpuļi ir pasargāti no krišanas.
- Kas nekāds dzīvot, ja tikai vienreiz jāmirst.
- Palielināmo stiklu dīkst lietot tikai optimisti.
- Rakņāšanās sevī ražību neuzlabo.

100 grami un kultūra

- Kārtīgs alkoholiķis vienmēr zina mēru. Bet vai tad tik daudz vispār iespējams izdzert?
- Dzerot ar prātu, prāts atslēdzas pirmais.
- Alkoholiķis ir cilvēks, kurš vienmēr skaidri zina, ko grib.
- Paģiras ir vīnogu atriebība.
- Kafijas un tējas mīļotāji! Stipram dzērienam jābūt caurspīdīgam.

LAUKU BOBERMANA

DZĪVES PRIEKŠROCĪBAS,

SALĪDZINOT
AR PILSĒTAS

DOBERMANI!

UZMANĪBU!

Piedāvājam jūsu uzmanībai līdz šim nepublicēto GUNĀRA BĒRZIŅA seriālu par suņiem. Tas liks pasmaidīt gan lieliem, gan maziem arī tad, ja neesat suņu draugs turklāt – šis ir Suņa gads

VIENS IERADIES ŠAJĀ PASAULĒ LEDNĀ
UN VAREN SMALKĀ ĢULTĀ.....

OTRS, NABADRINŠ, ATĻĀVIES PIEDZIMT
DIEZGAN NEPIEVILCĪGĀ VIETĀ...

PILSĒTAS DOBERMANI ŠT PASAULĒ
SAGAIDA AR LIELĀM CIEŠANĀM...

LAI CILTSRAKSTOS VISS BŪTU KĀ
NĀKAS, TAM DAUDZ KAS JĀIZCIEŠ

UN VIŅA BĒRŅĪBA PAIET VIENOS
KREŅĶOS, PUŅĶOS UN ASARĀS...

DADZIS VALDĪBĀ

Saule silda, putni vītero. Tādā laikā gribas atrasties kādā pļavā pie upes, bet ziņkārīgais DADZIS devās uz Saeimu, lai pavērotu, kuram tautas kalpam lielāks pavasaris galvā. Kā nekā jāapstiprina jaunie ministri! Un tiešām, vīri mēles netaupīja! Lūk, ko DADZIS tur dzirdēja:

jau sen ir pagājuši. Diemžēl izrādās, ka ne.

J. Dobelis (frakcija Tēvzemei un Brīvībai/LNNK).

Mēs it kā esot bijuši uz pārrunām pie Valsts prezidentes un viņai kaut ko solījuši. Pēc šādiem vārdiem man laikam būs jānovelk kaut kur vismaz simt metru attālumā līnija ap Prezidentes pili un jāstaigā tai riņķī.

M. Gulbis (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Bet jūs man mazliet atgādinājāt arī kādu ģeniālu cilvēku – operdziedātāju Pavaroti. Viņš arī ļoti skaisti dzied un labi uzstājas, un viņam ir lieli honorāri. Bet, ziniat, Itālijā par viņu saka tā, ka viņš ir ļoti labs, bet ir dārgs. Es gribētu, lai nākamās paaudzes, Jūkāna kungs, par jums runā tā, ka jūs esat vienkārši labs.

J. Urbanovičs (politisko organizāciju (partiju) apvienības Saskaņas Centrs frakcija).

Tā būtu liela nelaime arī tiem... (Starpsauciens no zāles.) ... arī tādiem, piedodiet, infantiliem deputātiem, kuri nesaprot šīs te rīcības starptautiskās sekas, kas ir. Un, kā saka, Dievs jūs jau kādreiz ir sodījis acīm redzami, Leopold...

I. Emsls (Zaļo un Zemnieku savienības frakcija).

Diemžēl tad nāca kāda pilnmēness nakts, kad Saeima neapstiprināja rūpīgi sagatavoto budžeta projektu, kurā nebija nekādu būtisku izmaiņu pēc tam, kad nākamā valdība to apstiprināja. Tātad budžetam jau vainas nebija, bija kāda cita vaina.

K. Šadurskis (frakcija Jaunais laiks).

Patiesās rūpes bija par satiksmes minis kurš tik pareizi mācīja: nedrīkst dot Ančān paņems un uzmetīs. Tikai lielās steigas dēļ vi jautājums man neliek mieru. Vai tiešām vie nakts laikā ir izdevies sapulcināt vislielā kretīnus, kā tēvs un skolotājs mācīja?!

Šis jautājums paliek.

J. Pliners (politisko organizāciju apvienība Par cilvēka tiesībām vienotā Latvijā frakcija).

Jaunais laiks neizpildīja faktiski neko solītā, bet grib izrādīties svētāki par Rom pāvestu. It kā nebūtu bijusi Audera kunga l ta! It kā nebūtu bijusi Jaunupa kunga lie kurš, aizejot no Saeimas, faktiski nekur neaic ja – kļuva par savas partijas ģenerālsekretā un palika augstā amatā Tieslietu ministrijā! kā nebūtu uzsākts kriminālprocess pret pa Repšes kungu!

Nav svētāka par Romas pāvestu arī Latvij Pirmā partija. Pat šodien mums nav skaidrs draudzējas Jēkabsona kungs ar Berezovski u ne. Un vai tas ir labi, ka Šlesera kungs dalīja miljonu pašvaldībām, vai ne.

Un Tautas partijas pārstāvji arī nav nekā eņģeļi.

A. Kiršteins (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Es domāju, ka tie laiki, kad mums mēģināja esmērēt Došju, teiksim, pēc principa divi – vienā ai ministrus pēc principa septiņi – vienā čupā,

DADŽA VIESIS

Pavasaris – ceļojumu laiks. Neatbalstot tradicionālos transporta veidus, DADŽIS nolēma ielēkt autobusā, kas iet pa tiešo uz debesīm, lai pa zaķi paceltu kopā ar grupas AUTOBUSS DEBESĪS puisiem. Kopā apskatīsim dažādu tautu ieražas un tradīcijas, lai radītu sajūtu, ka globuss ierīpojis kabatā. Nepaliks arī bez grupas paražu izziņāšanas. Tradīcijas pētīsim ar tradicionālo jautāšanas triku – ātri jautājumi, ātras atbildes.

DADŽIS: – Vai esat gatavi atbildēt zibenīgi, nepārdomājot?

AUTOBUSS DEBESĪS: – Jā, aiziet!

DADŽIS: – Sieva, sagaidot vīru mājās, saka – vari mani sasiet un darīt, ko vien vēlies. Tradicionāla vīrieša rīcība?

A.D.: – Beidzot mierīgi var uzcept kartupeļus un paskatīties televizoru.

DADŽIS: – Es gan piedāvātu laist ar draugiem uz copi...

Tradicionāli pieaudzis anglis dienā izdzer..?

A.D.: – Pinti alus un pinti saldā krējuma!

DADŽIS: – Ja var ticēt reklāmai, tad īstens anglis vienmēr ir tā sadzēries Tetly tēju, ka knapi kust un muļķīgi smaida...

Ar ko atšķiras Gruzijas aviokompāniju lidmašīnas no citām?

A.D.: – Ar spārniem – citām lidmašīnām ir, citām nav.

DADŽIS: – Bet enciklopēdijās raksta, ka tradicionāli tām zem spārniem aug mati.

Nosauciet trīs džudo pamatprincipus!

A.D.: – Te būs ilgi jādodomā...

Galvenais – jāatšķir krāsas, lai var zināt, kurā kategorijā esi, un vēl – jāatceras, kādā mezglā jāsasien josta.

DADŽIS: – Tie varētu būt profesionālu džudistu pamatprincipi, bet iesācēji par tādiem uzskata iekšējo mieru, drosmi un pieklājību.

Kāda tradīcija vainojama pie tā, ka Ķīnā ir tik liela dzimstība?

A.D.: – Nu viņiem tak patīk! Patīk, nu...

DADŽIS:

Tradicionāli Ķīnā tiek saražots visvairāk brāķētas produkcijas, arī

prezervatīvi!

90 procentus no cilvēka ķermeņa veido šķidrumi. No kā sastāv 90 procenti igauņa ķermeņa?

A.D.: – Igaunim ķermenis sastāv no tukšuma.

DADŽIS: – Zinātnieki apgalvo, ka igauņiem 90 procentus ķermeņa aizņem bremžu šķidrumi.

Pastāv ticējums, ka Valentīna dienā, nopūšot noziedējušas pienenes pūkas un pēc tam saskaitot nenopūstās, var uzzināt... ko?

A.D.: – Ir astma vai nav.

DADŽIS: – Pareizā atbilde ir nedaudz romantiskāka – tā varot uzzināt, cik bērnu būs dzīves laikā.

Tagad varat neatbildēt tik strauji – vai pašiem grupā pastāv kāda tradīcija?

A.D.: – 17. novembrī visi kopā svinam Ziemassvētkus. Kādreiz, kad braukājām ar oranžo busiņu, katru reizi braucot tam izkrita durvis. Tagad šīs tradīcijas vairs nav, mums ir cits busiņš.

DADŽIS: – Vai bail nepalika? Mānticīgi neklusvāt?

A.D.: – Bija bail. Reiz, naktī braucot no Liepājas, mums meža vidū beidzās benzīns, bet beigas labas – atradām bagāžniekā mazu cisterniņu un tikām līdz benzīntankam.

DADŽIS: – Kādas tradīcijas piekopjat uz vai aiz skatuves, vai ir kādi interesanti rituāli? Piemēram, mest pūlī ģitāru?

A.D.: – Tas gan nebūtu smieklīgi! Iespējams, lasītājiem nevajadzētu to zināt, bet, kad Andris

(A. Dzenis – akustiskā ģitāra, vadošā ģitāra Armandu (A. Treilihs – bass) spēlē uz skaļiņiem vai vēl attopas viens otram blakus, ir labs garastāvoklis, tad plāpā savā šūpojas mūzikas ritmā un stāsta viens otram anekdotes. Tā veidojas ne tikai muzikālais smalks, bet arī iekšējais omulība. Vēl aizskatīties pirms koncertiem, tā tiek radīta kā atmosfēra.

DADŽIS: – Vai tas stress dēļ?

A.D.: – Laikam gan.

DADŽIS: – Trako fanu nav? No tiem piemēram, lien pa logiem iekšā. Varbūt viņiem ir savas tradīcijas...

A.D.: – Mājās gan pa logiem neviens nelien, bet koncertos reizēm ir tādi savādi. Parasti viņi koncentrējas pirmajās rindās, esence, un liekas, ka ar acīm ēd nost, visu certu neatraujoties skatās virsū. Tie gan nē, fanu kluba. Pilnīgi neērti kļūst.

DADŽIS: – Samērā nesen viesojāties. Vai tur gadījās iepazīties ar kādām amerikāņu tradīcijām?

A.D.: – Amerikāņu tradicionālie ķīnieši ēdieni! Tos gan mēs vairs nekad vairs neēd. Tur pat grūti pēc tam smieties. Raksturīgi viesmīles ķīniešu restorānos nesaprot, kā valodu. Taču bija gadījums, kad viesmīle nesaprata līdz bridim, kad gribējām paņemt tikai divus ēdienus uz četriem. Knapi izbijām nosaukumus, bet viņa skaidrā angļu valodā – nē, nē, nē, vajag vēl vienu ēdienu, ņem gan pirms tam neko nesaprata.

DADŽIS: – DADŽIS pieņem, ka ASV mēs atšķīrām no Latvijas. Kas jums palicis atmiņā?

A.D.: Piemēram, atbraucām naktī uz Vegasas. Iegājām pirmajā viesnīcā, atstājām mantas. Izskatījās, ka viesnīca ir diezgan centrālajai ielai. Mēs, stulbie latvieši, domājām, ka tas būs tā kā uz Vecrīgu aiziet. Ejām, es bet tas tornis netuvojas! Gājām kādas divas stundas. Tikām piecos no rīta līdz lielās sākumam – tur kazino, bāri... un uz katra – var par simt dolāriem salaulāties. Altāris un las, viss netīrs, kaut kādas puķes mētāja: gandrīz katram blakus rakstīts – šeit laulājās Maikls Džordans, Britnija Spīrsa vai kāda slavenība.

DADŽIS: – Tomēr nekur nav tik labi mājās! Pavasarī prāts kļūst priecīgs un nesrotājām. Varbūt jūs varētu lasītājiem kād teikt?

A.D.: – Mēmais šovs nepārprotami ļoti atļauj fantāziju. Tomēr pati foršākā spēle – visiem lūgums zīmēt. Uz datora vai baltas lapas. Ziemassvētku darām, un nākamajā gadā šo zīmējumu aizsūtīt pa pastu kā ielūgumu.

DADŽIS: – Liels paldies un lai veicas!

Problēmas pastāv, lai tās risinātu. Viena no tādām ir invalīdu autostāvvietu problēma, īpaši aktuāla Rīgā. Kā zināms, pašlaik notiek invalīdu auto identifikācijas zīmju nomaiņa, ieviešot jaunās zīmes, kuras der visā ES teritorijā. Neapšaubāmi pareiza un apsveicama rīcība, jo līdzšinējās varēja bez pūlēm nopirkt jebkurā degvielas uzpildes stacijā. Turpmāk saskaņā ar jauno likumdošanu, kuru pēc Labklājības ministrijas iniciatīvas ir apstiprinājis Ministru kabinets, jaunās auto identifikācijas zīmes saņems tikai un vienīgi tie invalīdi (neatkarīgi no invaliditātes grupas), kuriem ir kustību traucējumi.

Lieta tā, ka invalīda zīme dod tiesības novietot auto sabiedriskās autostāvvietās bez maksas īpaši marķētos laukumos, platākos par parastajiem, lai dotu iespēju vadītājiem, kuri pārvietojas ratiņkrēslā, brīvi iekāpt un izkāpt no mašīnām. Tā kā šādu

marķētu laukumu skaits ir ierobežots (un būs godīgi – firmas, kurām pieder vai kuras nomā autostāvvietas, nebūt nav ieinteresētas bezmaksas laukumu skaita palielināšanā!),

saprotamas ratiņkrēslā sēdošo invalīdu bažas par to, ka viņiem bieži vien nebūs (un nav!) iespējas novietot stāvēšanai savu automašīnu speciālajā stāvvietā, jo to būs aizņēmusi kāda cita invalīda automašīna, invalīda, kuram formāli nav kustību traucējumu un kuram nav vajadzīgs lielāks izkāpšanas laukums.

Savukārt, zinot autostāvvietu noslogotību pilsētā, saprotamas ir arī pārējo invalīdu bažas par to, ka viņiem bez jaunajām invalīdu auto marķējuma zīmēm stāvvietā būs jāmeklē krietni tālu no vajadzīgās mājas vai pat kvartāla, jo apstāties brīvajā invalīdu stāvvietā bez īpašas zīmes viņiem ne tikai nebūs tiesības – par to (un pamatoti) draud krietns naudas sods!

Diezin vai kāds speciālists uzņemtos apgalvot,

kuram invalīdam – ratiņkrēslā sēdošajam vai pirmās vai otrās grupas sirdsslimniekam – būtu grūtāk karstā jūlija dienā veikt tos pārsimt metrus no sava auto līdz vajadzīgajai iestādei, veikalam, dzīvojamajai mājai...

Un ko teikt par astmas slimniekiem? Varētu uzskaitīt vismaz duci slimību, kuras izraisa pārvietošanās problēmas, kādēļ tie, kuri ar tām slimo, būtu tiesīgi izmantot invalīdu stāvvietu privilēģijas. Visbeidzot nevajadzētu arī aizmirst materiālo faktoru – Latvijas valsts, lai kā to mums visiem negribētos, šobrīd nav vēl spējīga nodrošināt pirmās un otrās grupas invalīdus (par trešo nemaz nerunājot!) ar tādām pensijām un materiālajām privilēģijām, kuras dotu tiem

iespējas bez rūpēm stundā stāvēt autostāvvietās, kuru ma sa daudzviet ir tikai 1 - 1,5 la stundā, vai izmantot taksomet pakalpojumus.

Saprotams arī, ka, neizsniedzot pārējiem invalīdiem šādas zīmes, mēs diskriminējam v pārējās ES valstīs, kuru invalīdi, iebraucot Lat ar attiecīgi marķētām automašīnām, ir tie izmantot mūsu speciālās autostāvvietas problēmām.

To visu pārdomājot, šķiet, ka Labklājības nistrijas rastais jaunais problēmas risinājū tik jauns nebūt nav, jo palīdz vienai inva grupai uz otras grupas interešu rēķina... Va jau vērsties pie pašvaldībām, īpaši Rīgā, priekšlikumu palielināt invalīdu stāvvi īpatvaru, uzlikt par pienākumu ieviest šā stāvvietas ne tikai ielu malās, bet arī obli visās maksas stāvvietās, arī pazemes stāvvi un pagalmos, visbeidzot – ierīkot divu t stāvvietas – tikai invalīdiem ar ratiņkrēslī un parastajiem invalīdiem. Varēja jau... nevērsās, jo tas būtu sarežģītāk. Vienkāršāk ir kā ir tagad. Jo vēl jau teorētiski pastāv iesp parastajam invalīdam apstāties parastajā a stāvvietā un novietot aiz priekšējā stikla s invalīda apliecību. Tas garantēs nepārtrauk konfliktus ar autostāvvietu apsardzi un ad nistrāciju, autozagļi bez radioatskaņotāji zags no neapsargātajām stāvvietām arī atstā dokumentus, šādas apliecības neko nepalid: pārējās ES valstīs, nerunājot nemaz par to, autostāvvietas, it īpaši Rīgā, ir pārpildītas, tā vienkāršo invalīdu situāciju šāda iespēja net neatvieglos – bet tā vairs nebūs ministri problēma! Tā jau būs pašu invalīdu problēn Kā māca sena gudriba – *slīcēju glābšana ir p slīcēju rokās!* To vajadzētu iegaumēt visiem...

A. RUKĪT

VAI TU ZINI, KO DARA TAVS KAIMIŅŠ ?

Gina

BEZ VĀRDIEM

A. MUKĀN

KOMENTĀRS

Kā tas bieži atgadās, risinot vienu problēmu, atklājas citas, vēl dziļākas un sarežģītākas.

Tā arī šoreiz, gribēdams palīdzēt kādam mūsu latīstājam noskaidrot, kādēļ

CSDD darbinieki nav viņam izsnieguši feļetonā minēto autouzliemi, mēs nogājām garu pētniecības ceļu no CSDD uz rajona DEAK, no turienes uz centrālo DEAK, tālāk uz Ministru kabinetu un visbeidzot uz Labklājības ministriju, kuras speciālisti tad arī ir kritizētā jaunā likuma autori. Likuma, kuru pēc ministrijas iniciatīvas apstiprināja valdība un kas šodien jāievēro gan DEAK, gan CSDD darbiniekiem, lai gan ne vieni, ne otri nebūt nav sajūsmā par likuma saturu un jauno kārtību. Pretenzijas pret likumu izsaka arī invalīdu biedrības.

DADZIS uzmanīgi uzklausa visu pušu, tajā skaitā arī jaunā likuma autoru, viedokļus un argumentus un, lūk, pie kāda slēdziena nonāca: nav apšaubāma likuma autoru iecere atvieglot tās cilvēku ar kustību traucējumiem grupas problēmas, kura ir spiesta pārvietoties riteņkrēslos, diemžēl šādā variantā tas rada jaunas problēmas citai invalīdu grupai, daudz lielākai, kuru vidū diemžēl ir ne mazāk slimī mūsu līdzpilsoņi.

Nemot vērā problēmas delikātumu, DADZIS sagaida gan no Latvijas Labklājības ministrijas, gan no vietējām pašvaldībām, it īpaši no Rīgas domes nevis tik pierasto vainīgo meklēšanu kaimiņu dārziņā, bet gan REĀLU likumdošanas iniciatīvu minētās problēmas atrisināšanā, saglabājot to pozitīvo, kas jau ir iestrādāts esošajā likumā.

• • • • •

BEZ VĀRDIEM

J. Bulikina

BIKSES UN SIRDSPUKĪTES

Varbūt kāds to nav ievērojis, bet es pēc dabas esmu visai labestīgs cilvēks un nekad neatsakos sniegt palīdzību roku tiem, kas bez manas rokas nekādi nevar iztikt. Šobrīd gribu palīdzēt mūsu vienīgajiem likumdevējiem, kuriem liktenis krāvis plecos neskaitāmus smagus pienākumus. Viņiem vienlaikus jāpieņem šausmīgi gudri likumi, jākorumpējas un jācinās pret korumpēšanos. Tagad padomāsim, kas ir pati smagākā problēma, kas ir tā svina bumba pie mūsu kājām, ko mēs nekādi nevaram paspēt sāņus un braši soļot pretim saulainai nākotnei. Negatīvā demogrāfiskā bilance, resp., tautas izmiršana – lūk, kas ir tā smagā svina bumba!

Kā ar to tikt galā? Izberzēsīm acis un paskatīsīmes, ko dara ļautiņi citviet pasaulē, piemēram, skaistajā kalnu zemē Čečenijā! Tur jau gadus desmit nepārtraukti rib salūti par godu tautu draudzībai un sakarā ar to čečenu dzimumu proporcija ir bīstami sašķobījusies, kungu palicis traģiski maz. Bet tas nekas, pats gudrākais čečens, valdības galva Kadirova kungs, atradis lielisku problēmas risinājumu – daudzsievisību. Ja patlaban Čečenijā dāmu ir četrreiz vairāk nekā kungu, tad katram kungam jāņem četras sievas, un viss būs pa pirmo! Jo vairāk tāpēc, ka turienes likumdošana to pilnīgi atļauj.

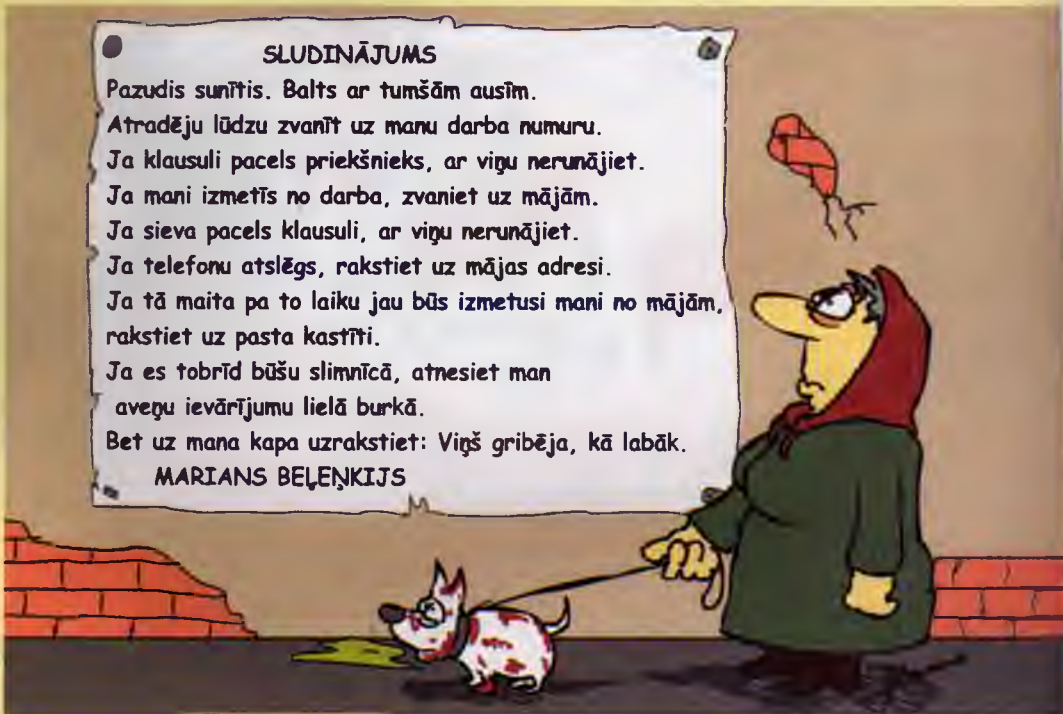
Vai pie mums ir citādi? Principā nav nekādas atšķirības – šņabuļošana, sišanās autokatastrofās un skaistā tradīcija regulāri mainīt mašīnas un sievas pret jaunākiem modeļiem mūsu tautiņu itin drīz novedīs līdz kliņķim. Tici vai ne, mēs mirstam divreiz vairāk nekā dzimstam! Ja tā, tad kas mums liedz sekot čečenu paraugam? Tas nekas, ka likums to neļauj, mēs taču varam legalizēt sirdspukītes. Liksim roku uz vestes un neliekuļosim, gandrīz vai katram jaunajam, spraunajam kungam bez oficiālās sievas

ir vismaz viena neoficiālā, resp., sirdspukīte. Diemžēl šodien to nākas slēpt un turēt pat bet turēšana pagrīdē sirdspukīšu skaistu stipri kaitē.

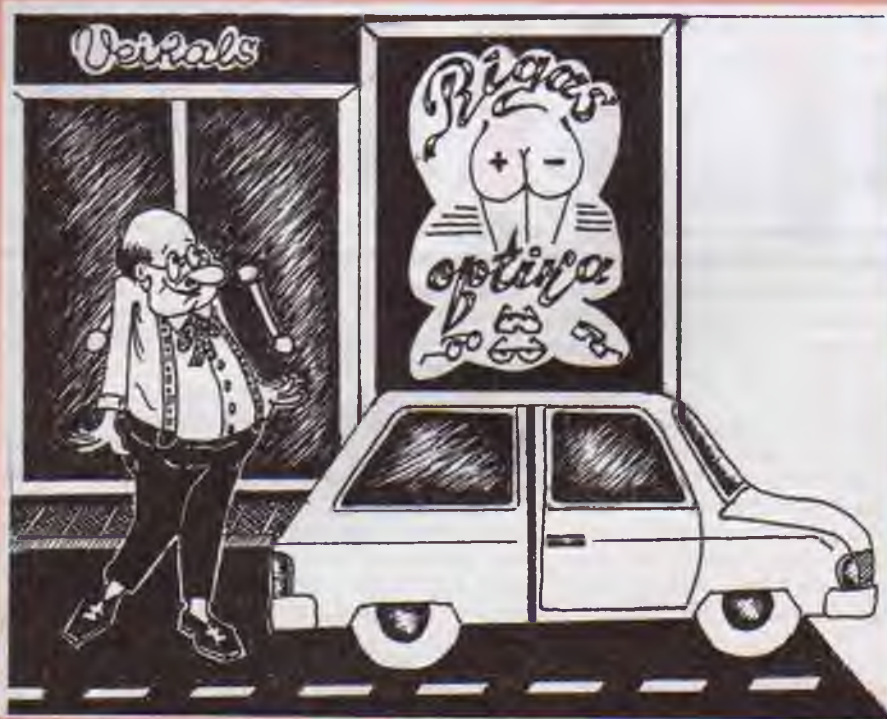
Daži varbūt iebildīs, ka minētā ideja nav īstam jaunam, savulaik to mēģināja īstenot dāņu parlamenta, bet sakarā ar diversiju tā pilnīgi izcīnījās. Tajā rītā, kad deputātu kungiem vajadzēja ties uz trešo, izšķirīgo balsojumu, lai sirdspukītes likumīgi legalizētu, viņi nevarēja atrasties, jo sievas tās pretlikumīgi bija paslēptas kaut kur bēniņos vai pagrabā. Bez biksēm un sirdspukītes parlamentā ir stingri aizliegts, taču drosmīgākie deputāti parādījās sēžu zālē romiešu modei ietinušies palagos. Die tādū nebija pietiekami, lai rastos kvorumu līdz ar to skaistā iecere tika izgāzta. Lai kau līdzīgs nenotiktu arī Saeimā, jau iepriekš mums deputātam par valsts līdzekļiem jānodrošina rezerves bikses un jāglabā Jēkaba ielas. Tiklīdz deputāts liktenīgā balsojuma rītā pieņems un dara zināmu par notikušo diversiju, viņš tūlīt ar bākguņiem un sirēnām aprīkots mašīnā atved apģērba gabalu, deputāts ar skubu uzvelk un brauc uz plenārsēdi. Var droši apņemt, ka sirdspukīšu legalizēšana mūs glābs no izmiršanas, jo vairāk tāpēc, ka jaunajiem, sirdspukītiem kungiem varēs būt arī trīs un četras las sirdspukītes, bet tas būtiski mainīs stāvokli.

Ja manu padomu ņems vērā, es būšu glābs latvju tautu no iznīkšanas, taču ne uz ordeņa, ne bezmaksas braukšanu tramvajā nepretenciozi. Man, klusam patriotam, pietiek ar apziņu, esmu izpildījis savu pilsoņa pienākumu, ja nu tomēr man kādu ordeni iešķiebs, lab ņemšu pretī un jau iepriekš pateicos par atbalstījumu!

Klusais patriots ANDREJS SKA

VĀRDS LASĪTĀJIEM

ĪENESĪGS UN UNIVERSĀLS – IZRĀDĀS MUMS DIBENGALS.
TĀPĒC DAUDZĀM REKLĀMĀM JĀDOD BUČU PAKĀĻĀM.

Atsūtījis Z. BOGDANOVIČS

– TAGAD KLAUSIES, MEITIŅ, UZMANĪGI!
MAMMAS ĪPAŠĀ VAKARIŅU RECEPTĒ:
NOPĒRKAM GRILLĒTUS VISTAS STILBIŅUS, VĀRĪTUS
KARTUPEĻUS, SALĀTUS...
SALIEKAM TO VISU UZ ŠĶĪVJA UN VUALĀ!

Atsūtīju:

Atsūtījis V. GRUNDŠTEINS

BALTAIS ZAĶĪT'S

Balts zaķīt's apgrauž ābeli
Gandrīz kā mēsa kaza,
Kam tikai klūgas vēderā –
Par koku bēda maza.

Bet kamēr savu punci viņš
Ar saldām mizām pildī,
Nāk Vecais Andžs ar skroteni
Un buljonā to sildī.

Kaut ābelītes apgrauztas –
Spid dārzā balti kāti,
Uz galda zaķa cepetis
Un visiem ļabi prāti.

Atsūtījis J. BĒRZIŅŠ

– ES ESMU CAURSPĪDĪGS UN PĀRSKATĀMS Atsūtījis J. BĒRZIŅŠ

Labu apetīti novēl PĒTERIS no Cēsīm

DADZIS TESTĒ

**... Mmmmmmm murrrrrrr...
GARĀKAS KĻŪST DIENAS,
GARĀKAS – MEITEŅU KĀJAS...**

Bukleta sākumā mūs sveic drosmīgs apgalvojums: *Mūsu mode dzimst ielās.* Zem tā paskaidrojums, ka *Cropp Town* veikalā atrodams *Apģērbs paaudzei*, kura drosmīgi rada savu stilu, iedvesmu noķerot lielpilsētas ielu kultūrā. Izeju ielās, bet vienīgais, ko izdodas noķert, ir no kāda mājas loga mesta ābolu serde un degu- nam strauji uzbrūkoša dūre. Atliek vien nožēlot, ka nepiederu drosmīgajai, stilu radošajai paaudzei, tomēr es nepadodos, un satura ierīdītājā manu uzmanību piesaista frāze: *7 vai tu esi kaila?!* Steigšus uzšķiru attiecīgo lappusi, bet tur... Dažādas bēšas stila tendences *Viņai*. *Erāpšanās!* Toties uzzinu, ka *Baltijas jūras smiltis* *agras rītas dūmakas krāsā.* Aizraujoši.

Īsi apkopojot nākamajās četrās lappusēs atrodamos citātus, iegūstam izsmieļošu

valdošās modes raksturojumu: *Apģērbam jābūt maksimāli funkcionālam, ar atbilstošu simboliku – delfīniem, enkuriem un zivīm. Esi stilīgs, turi buru!*

Nākamās lappuses nosaukums – *KOSMĒTIKA NĀK!* – pierāda, ka arī bukleta veidotāji ir stilīgi un prot turēt buru, jo lielo un mazo burtu jaukšana nav nekāda joka lieta.

Ja arī tas vēl nav pārliecinājis jūs steigties uz *Origo*, lai izlietotu visus ietaupītos latus, atļaušos pievērst uzmanību bukleta beigās atrodamajai grāmatnīcas *Polaris* reklāmai, kurā par nepilniem 15 latiem tiek piedāvāta grāmata. Jā, grāmata! Bez jebkādiem paskaidrojumiem. Viegli iedomāties cilvēku, kurš to iegādājas, lai pēc tam draugiem demonstrētu savu inteliģenci, sarunas vidū nejauši piebilstot: – *Starp citu, es nesen nopirku GRĀMATU!*

Draugi sajūsmas pilnā izbrīnā nespēs bilst ne vārda.

T/c *Origo* jauno reklāmas bukletu testēja
J. SVINAGALVA

P.S. Starp citu, kad jūs pēdējo reizi nopirkāt grāmatu vai bijāt bibliotēkā?

BEZ VĀRDIEM

J. Kārklins

Vājpārta statistika liecina:
katrs ceturtais amerikānis
slimo ar kādu psihisku kaīti.
Atcerieties savus trīs labākos
draugus. Ja viņi ir veseli, tad
tas esat jūs.

(Rita Brauna)

FAKTS

● 2005. gadā t/c *Origo* apmeklēja aptuveni 50 miljoni cilvēku jeb aptuveni miljons apmeklētāju nedēļā.

● Kopējā t/c *Origo* platība ir 30 000 m².

● Par ponijiem sauc zirgus, kuru skausts nav augstāks par 1,47 metriem.

● Tulkojumā no latīņu valodas *origo* nozīmē *pirmavots* (draudzīgi atceramies seriālu *Amulets*...).

● 2005. gada Dziesmu svētkos t/c *Origo* direktors A. Ļemirovskis dziedāja Stacijas laukumā kopā ar labklājības ministri D. Staķi, mūziķi A. Krēslu, laikraksta *Diena* komentētāju nodaļas vadītāju P. Raudsepu un citām sabiedrībā pazīstamām personām.

● Pirmoreiz skaitot t/c *Origo* atrodamos veikalus, man sanāca 182, otrreiz: 192. Tas nozīmē, ka veikali tiek atvērti ātrāk, nekā pēdējo skaitīt.

A. Mukān

Kultūras mantojums

Foto no ģimenes arhīva

Ar basām kājām pa rasotu zāli

Dažiem māksliniekiem ir dīvaina varēšana – viņi spēj uzzīmēt karikatūras vienlaikus gan asas, gan labestīgas. DADŽA mākslinieku plejādē tādi bija divi: Uģis Mežavilks un Edgars Ozoliņš, ko mēs saucām par Edžu. Droši var teikt, ka Edžus bildes, atšķirot jaunu DADŽA numuru, meklēja vispirms. Par tām priecājās, tās izgriezā no žurnāla un sprauda pie sienas. Man nācies redzēt kolhoznieka istabu, kur viena siena no augšas līdz apakšai bija izraibināta ar Edžus jautrajām un dzīvespriecīgajām bildēm. Dzīvespriecīgajām...

G.Vindedža

draudzīgs saržs

Diemžēl liktenim bija labpaticis lemt, lai Edžum dzīve būtu tikpat smaga kā latviešu māksliniekam Koklem un franču Tulūzam-Lotrekam. Varbūt tieši smagā likteņa dēļ mūsu redakcijā pret viņu izturējās ar lielu labestību un draudzību. Galvenais mākslinieks Rusmanis Edžu vairākkārt aizveda vasarās padzīvot sava dēla mājā Ziemeļvidzemē. Vēlāk, Rīgā pārbraucis, viņš laimīgi stāstīja, ka pirmo reizi mūžā staigājis basām kājām pa rasotu zāli. Sevišķi Edžum patika zīmēt raženas sievietes. Tiem rakstniekiem, kuru grāmatas viņš ilustrēja, allaž nācās atgādināt: – *Edžu, nezīmē tās bābas tik lieliem pupiem, citādi mēs atkal dabūsim no priekšniecības pa rikli!*

E. Ozoliņš necieta diletantismu, p
liecina paša zīmētā grāmatā

Ir vēl viens Edžus mākslas novirziens, bet zīmējumus viņš rādīja tikai tiem, kam var uzticēties, – tā bija leģiona tēma. Visas bēses neatceros, bet vienu gan. Ložmetēja da. Blakus ložmetējam atmuguriski guļ leģionārs. Bruņucepure noripojusi sāņus, pajukuši, sastingusi roka tur pistoli. Daudz attēlotu varonību, sarakstījuši biezas grāmatas, bet Edžum pietika ar dažiem zīmūļa vilcieniem.

Kā visi viņa likteņa brāļi Edžus nodzīvoja mūžu un tagad jau krietni sen guļ Meža kapu. Uz viņa pieminekliša nav ne vārda, ne uzvārda, tikai logo – kvadrātiņš ar diviem burtiem: E u. Kā arī gadskaitļa pēdējiem cipariem. Tie, kuri mākslu nekad neaizmirsīs, zina, kas te apbeidz un klusu noliec galvu. Jo otra tik īpatnēja simpātiska meistara mums diez vai kādreiz būs.

ANDREJS SKA

KARIKĀTŪRAS ORIGINĀLS UN SKICE

DADŽIS pateicas Ķekavas Novadpētniecības muzeja speciālistei Veltai Strazdiņai par atsau

SKICE, KURĀ REDZAMI VAIRĀKI ZĪMĒJUMA VARIANTI /DĀVINĀTĀJA PRIEKŠ/

BEZ VĀRDI

Sarkanais stūrītis

No K. Barona Nerātnajām latvju
dainām noskatījies
A. Liepiņš

KO, PUISĪTI, LIELĪJIES,
VELLA SPIEĶI TURĒDAMS?
ES VARĒJU LIELĪTIES,
MAN BIJ' DIEVA GRĀMATIŅA.

HOT DOG

KO, TRĪNĪTE, ŠURP NĀKDAMA,
TU ATNESI JĀNĪŠAM?
DIV' KUKUĻI BALTAS MAIZES,
TREŠU CAURU PĪRĀDZINU.

Izvēlieties sev piemērotāko zinātni!
Fizika – sekss, ķīmija – mīlestība,
filoloģija – padomājiet paši, vai jums
tas tiešām ir vajadzīgs.

Ja veikalā redzi cilvēku, kurš pērk striķi
un ziepes, tas vēl nebūt nenožīmē, ka viņš
ir pašnāvnieks. Varbūt gluži vienkārši tīrīgs
alpinists.

R. Valters

TĀ GADĀS

- Cik tev gadiņu, meitenīt?
- Trīspadsmit.
- Nu, vai zini. Tūliņ apgērbies un pazūdi!
- Oh, oh, cik mēs māntīgi.

Visi vīrieši ir maitas, viņiem visiem vajag t
vienu! Bet kāpēc, kāpēc ne no manis?!

- Vai tas ir Uzticības telefons?
- Jā.
- Vai jūs nevarētu man uzticēt tūkstoš latu

ŠIS TAS PAR VIŅIEM

- Kad sieviete lūdz padomu, viņai nepi
ciešams nevis padoms, bet sarunu biedrs.
- Sieva jūs noteikti uzmanīgi uzklausa
ja runāsi naktī – pa sapņiem.
- Vīrieši līdzinās parketam. Ja pirmore
kvalitatīvi ieklāsīt, varēsīt vismaz 20 gad
pa to staigāt.
- Vidusmēra sieviete labprātāk izvēl
būt skaista, nevis gudra, jo vidusmēra vīrie
redze ir daudz asāka nekā prāts.
- Vīrietis var būt laimīgs ar jebkuru si
vieti līdz brīdim, kad viņu aprec. Tāpēc, dā
gās dāmas, izvairieties stāvēt posmā stai
staba un *sunī*
- Ja laulātie draugi ilgstoši klusē, tāta
viņiem sakrāties daudz sakāmā...
- Vīrieši mīl sievietes, sievietes mī
bērnus, bērni mīl kāmišus, bet kāmiši tikai
un rij.

– SARGI SAVU VAINADZIŅU LĪDZ MŪŽIŅA GALIŅAM...

V. Bander

. Melgailis

Z. Zaharāns

Gadās ceļotāji, kuri reizēm ir spējīgi a galvot daudz tāda, kas, nopietni apsverot, īstenību nesaskan. Tāpēc nav nekāds brīnurs ja lasītājs vai klausītājs mazliet sliecas neticību. Taču manos stāstos viss allaž ir til tīra patiesība, lai arī dažkārt var likties, ka t ko stāstu, nav iespējams.

Tāpēc, mani kungi, iesaku jums pašiem bi žāk apmeklēt Latviju, šo brīnumaināko zemi i brīnumainajām, īstu pērli citu valstu garlaicīg pelēcības vidū.

Viendien pie tiesas ēkas sastapu kādu kung kurš 1998. gadā bija sācis tiesāšanos un nup prāvu uzvarējis, apstrīdot to, ka policija viņa bija uzlikusi 10 latu naudas sodu. Policija apga voja, ka automašīna bijusi novietota neatļau vietā zaļajā zonā, bet minētais kungs spītī turējās pie tā, ka autiņš bijis pareizi *noparko* un nekādas zaļās zonas vai aizlieguma zīm, tur nav bijis. Šo lietu izskatīja astoņus gadu te atliekot, te pārceļot tiesas dienu – te tāpē ka kāds no prāvas dalībniekiem saķēris iesna te tādēļ, ka vēl un vēlreiz bija jāveic ekspertīze un jāpārmēra notikuma vieta, lai precizētu tā atrašanos lietā. Es uzreiz ar šausmām iedomājo ka reiz, 1771. gadā, gandrīz tieši tajā pašā vietā kas tolaik gan bija visai tālu no Rīgas robeža palisādēm, biju piesējis savu slaveno lietuvieš zirgu, kurš tur atstāja arī prāvu kaudzī zirgābolu. Ja nu man kādudien pienāk pavēst ar saukšanu pie kārtības un par šo nodarījumi uzliktu sodu?

Ja šiem Latvijas tiesnešiem ļautu tiesāt ar pasaules čempionātu hokejā, tad spēlētāji pa saviem noraidījumiem un gūtajiem vārtiem varētu uzzināt tikai sirmā vecumā, bet dažo gadījumos viņu mazmazbērni varētu iet u: kapsētu un pie pieminekļa teikt šādas runas – *Zini, mans tālais senci, mēs ar tevi lepoja mies – tavus otros vārtus pret Somiju trešajā periodā šodien beidzot ieskaitīja!*

Es uzreiz sarēķināju: pieņemot, ka desmit latu lietas šajā valstī iztiesā astoņu gadu laikā tad prāva starp Latvijas Banku un *Banku Baltija* kurā jāizšķiras 186 miljonu latu liktenim, beigsies precīzi 14 882 006. gada 3. martā. Tātad bankas noguldītājiem un visiem pārējiem interesešiem atlicis paciesties pavisam nedaudz, lai beidzot uzzinātu, kurai pusei tad īsti bija taisnība.

Tāpēc, iesakot doties uz Latviju, tomēr gribu brīdināt: nekādā gadījumā un nekad, nedz darbos un pat ne domās nepieļaut iespēju, ka jūs varētu stāties kādās nebūt attiecībās ar Latvijas Temīdu – jūsu lieta var mazliet iestiepties garumā.

Ja vēlaties dzirdēt citus manus stāstus, tiksimies Minhauzena muižā Duntē!

Jūsu Hieronīms Kārlis Frīdrihs von Minhauzens

Minhauzens

DZIMŠANAS DIENAS DĀVANA

ZIŅAS UN BAUMAS ĪSUMĀ

Manā dzimšanas dienā draugs atbrauca ar automašīnu un izkrāva dēļu kastī, kurā tupēja milzīgs tītars. Ciemiņš ar lepnumu pastāstīja par grūtībām, kas jāpārvar, lai dabūtu tieši šito un nevis kādu citu eksemplāru. Vajadzējis iestāstīt, paglaimot, apsolīt, kamēr...

Mēs iedzērām pa glāzītei, bet ārā kļūstīja tītars. Piecas, desmit, piecpadsmit minūtes. Putnam bija pārāk skaļa rīkle.

Sieva atvainojās un iegāja otrā istabā. Dzirdēju, ka viņa sāka grābāties ap zāļu pudelītēm.

Mans draugs, lai kļūtu liksmāk, mēģināja dziedāt, bet dziesmu apslāpēja tītara buldurēšana.

Pēc brīža ciemiņš pamēģināja vēlreiz, tad pietrūkās kājās un, rokas plātīdams, parādīja, ka laiks braukt.

Jau sēdēdams automašīnā, viņš, pārkļiegdam tīturu, man noprasīja:

– Skaists putns, vai ne? Ir ko papriecāties?

Tītars buldurēja aizgūtnēm. Kā skaļrunis, kas pakārts visaugstākā koka galotnē. Es iebēgu istabā un iekritu gultā. Nakti nevarēju gulēt. Aizspiedu ausis ar spilveniem, ievīstījos trijās segās. Tikai pret pašu ritu aizsnaudos. Nezinu, cik ilgi tas turpinājās, kad satraukts piecēlos sēdus. Sasprindzināju dzirdi, bet neko nesaklausīju. Izskrēju ārā. Kā tad – mana dzimšanas dienas dāvana bija pazudusi.

– Tītars nozagts! – iebrēcos un šāvos atpakaļ istabā. Tītars pagalam! Sieva uzreiz atguva savu parasto patikami sārto sejas krāsu: – Kaut tu zinātu, cik es esmu laimīga!

Tad pie durvīm piekļāvēja.

– Āče, labie ļaudis! Atnācu ar prieka vēsti! – sacīja vecīņa no ciema otra gala. Viņa iestūma istabā milzīgu grozu, kurā tupēja pazudušais tītars. Mēs ar sievu abi reizē apsēdāmies uz dīvāna. Atspēres žēli iedzīnkstējās, un sieva sāka šņukstēt. Vecīņa to saprata savā vīzē:

– Nav ko slapināt vaigus, nav ko! Āče, pazudusi manta atkal mājās. Jā, un tad es vēl gribēju sacīt, ka negantnieks neparko nedevas rokā. Tikai ar mokām, tikai ar lielu skriešanu.

Mēs sēdējām uz dīvāna un kā hipnotizēdami raudzījāmies uz tīturu. Tas pagrozījās, nopurinājās, izslēja galvu un sāka buldurēt. Bez

pārtraukuma un bez atelpas.

Sieva ieģrūda man elkoni sānos.

– Murmulis tāds! – Viņa pirmo reizi mani šādi nosauca. – Ej un apklusini to briesmoni!

Savā mūžā nebiju nogalinājis nevienu kustomi. Tagad pienācis brīdis, kad man jāsameklē cirvis, jānoķer tītars. Brr...

Man kreklis pielipa pie muguras. Ar ko lai uztrinu cirvi? Nav ar ko. Tāpēc staigāju pa ciemu un piedāvāju tīturu kā sava veida dāvanu.

– Viņš laikam ir traks, ka atdod tāpat. Vai arī tītars nav vesels, tāpēc grib iesmērēt... – ļaudis sačukstējās un steigšus aizslēdza durvis un aizbultēja logus.

Tad es pamanīju vīru, kurš garlaikots sēdēja zem krūma. Turpat apkārt mētājās pārtis izdzertu pudeļu. Noklausījos manu piedāvājumu, viņš uzreiz piekrita, atrotīja piedurknes, sasplāva saujās un – beidzot iestājās klusums. Kā atlīdzību par darbu mans glābējs pusi no nokautā tītara paņēma līdzi.

– Liess, – viņš aiziedams neapmierināts nūrdēja. – Būtu to zinājis!

Iekūru plīti uguni, sameklēju cepešpannu, un driz puse tītara jau cepās. Ļoti pirms vakariņām pagalmā iedūcās automašīnas motors. Atkal bija atbraucis mans draugs, kurš no mašīnas izcēla dēļu kastī. Kas vēl nebūs!

Draugs pasteidzās paskaidrot, ka viņu mokot sirdsapziņas pārmetumi.

– Es tev piedodu. Tagad beidzot viss ir kārtībā.

– Kas ir kārtībā? Kas ar mīlo putniņu noticis? – draugam sāka raustīties kreisais vaigs un drebēt rokas.

– Nekas īpašs. Nav vairs tava mīlošā putna.

– Kā nav? – mans draugs stulbi blēnā mā-koņos un trīcošām rokām apkampa pie mājas augošo priedi. – Tas taču bija vienreizējs eksemplārs. Izstādei audzēts. Bet ko tagad? Ko es dāvināšu Jāņonkulim uz Zelta kāzām?

Pirmo reizi redzēju, ka vīrietim labākajos gados pār vaigu noritēja liela un spoža asara. Man sažņaudzās sirds, un es sāku kaut ko murmulēt par putnu gripu. Varbūt, ka šie meli kaut drusciņ palīdzēs.

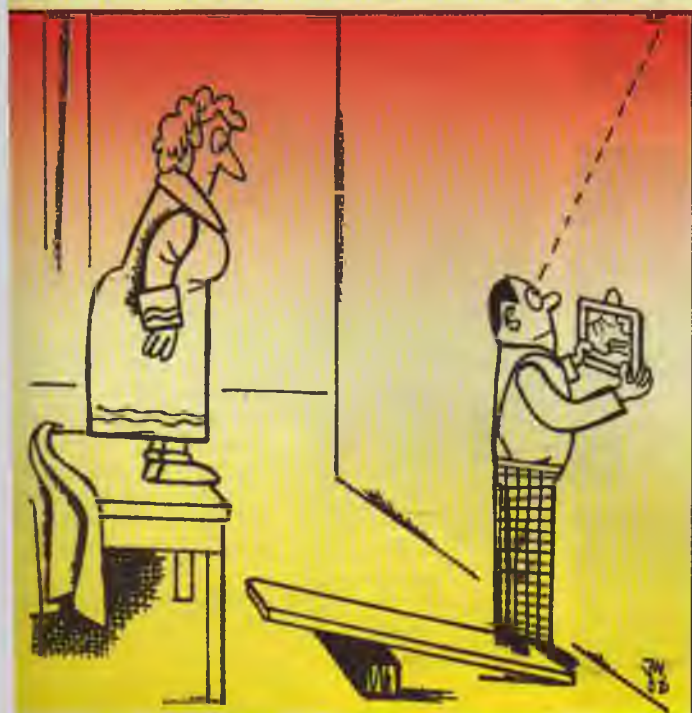
E. ZIEMELIS

Noskaidrots, ka Latvijas hokeja izla pietrūkst aizsarga – tīrītāja. Kāds hokeja federācijas funkcionārs šim posten izvirzījis G. Ulmani, kurš savos spēka gad bijis ķīmiskās tīrītavas priekšnieks.

Augstais komisārs Amintore Dezidrio Emmanuēle Dallapikola della Pertikari pēc rūpīgas izmeklēšanas atklājis Latvijas eiroskeptiķu sazvērniecisko plānu pasaul hokeja čempionāta laikā pie arēnas Eiroriz uzstādīt sarkanbaltās drānās tērptu Brisles čurājošo puisēnu ar zemtekstu: ja jūs mums šitā, tad mēs uz jums tāpat.

Amerikāņu izlūksatelīts konstatējis, ka Baltijas jūrā zemūdens naftas iegulas vismaz tikpat bagātīgas kā naftas lauk teritorijā no irākiešu Mosulas līdz irāņu Mesdžedesoleimanai. Starptautiskajos ūdos iepretim neskaidras piederības Suitšelfam jau noenkurojusies ASV 7. kara flot. Laikraksts Texaco Oil ziņo, ka ASV prezidentāvajās dienās šo akvatoriju pasludinā par superlielvalsts politisko un ekonomisko interešu zonu. Latvijas un Lietuvas varasvaldītāji minēto ziņu uzņēmuši ar milzīgu atvieglojumu, jo nu vairs nebūs par ko gadier ilgi ķīvēties un varēsīm atkal dzīvot brālīg saskaņā.

Konfidenciālu, diskrešu, anonīmu un oficiālu noklausīšanās avotu ziņas apkopojis GABRIĒLS SVIKĪTIS un A. MUKĀNS

HOKEJS

BEZ VĀRDIEM

J. Kārklīšs

BEZ VĀRDIEM

J. Kārklīšs

J. Kārklīšs

J. Kārklīšs

DAŽI ANEKDOŠI ...

Hokeja spēles komentārs:

– Piespēle, sitiens, ripa lido tieši uz... Sastāva naiņa!

– Lieliski! Un cik jūs esat ar mieru izdot mācību kursam?

– Zini, dēls, hokejs ir istu vīru spēle!

Ārzemju hokeja karsējs Vecrīgā:

– Meitenīt, es varu jūs apmācīt milas mākslā!

Mazais Pēterītis jautā tēvam:

– Tēt, kāpēc futbolistiem uniformas bikses ir īsas, bet hokejistiem – pāri ceļgaliem?
Tēvs brīdi domā, tad atbild:

Zobārsts pacientam:

– Kolīdz sāksu urbt, kliežiet, cik vien spēk!
– Kāpēc?
– Koridorā gara rinda pacientu, bet pēc desmit minūtēm sākas hokeja mačs.

LV
PASMAIDI

**KRUSTVĀRDU
MĪKLAS
Internetā**

K R D U
V A R U S T
mīklas

www.pasmaidi.lv

IZEJAM IELĀS

BRAUCIET EKONOMISKI!

- lietot "zaļo vilnu" gaismas signalizācijā un braukt ar transportlīdzekļa straumi,
- satiksmes sastrēgumos braukt ar pastāvīgo ātrumu, neitrālā gaitā (paātrināšana un bremzēšana paaugstina degvielas izlietošanu),
- pirms pieturām attiecīgi agri noņemt kāju no akceleratora pedāļa un atļaut, lai autobuss aizvēlētu pie pieturu (tikai gadījumā, kad tas neapgrūtina satiksmes laidenumu ceļā).

Kā ekonomēt benzīnu un izvairīties no sastrēgumiem? Ievērojiet *Rīgas satiksmes* norādījumus, un redzēsiet, cik tas ir vienkārši. /Pilnu tekstu lasiet brošūrā *Ekonomiskas braukšanas tehnika*!

TEFAL pannas būs!

Pannu akcija "Krajs un pērc lētāk" Rimi veikalos, līdza organizēta pirmo reizi un ļaus mums izvēlēties starpība ir pārliecinoši mūsu pašas optimistiskā prognoze – akcijā ir piedalījies vairāk nekā 100 000 pircēju visā Latvijā.

Uzņēmums Rimi Latvia atvairinās, ka jums šobrīd nav iespēja iegādāties akcijas pannu. Lai visiem pircējiem būtu iespēja iegādāties akcijas pannu, esam veikuši papildus pasūtījumu. Papildus pannas no rūpnīcas Francijā tiks piegādātas uz mūsu veikaliem maija sākumā.

Visi klienti, kuri ir sakrājuši 10 punktus akcijas kuponā, pannu varēs iegādāties!

Lai precīzi jūs varētu informēt par šīs akcijas nosaukumu, lūdzam atstāt savas koordinātas (vārdu, pasta vai e-pasta adresi) Rimi hipermarketu informācijas centros vai Rimi lielveikalos pie kasieriem. Izmantojiet šīs akcijas rakstisku uzdevu, kurā jūs tiksiet lūgti atbildēt uz jautājumiem un uzvarēt, iegādājot kuponu un panākot pirmo vietu, iegādājot Tefal pannu ar šādu punktu par akcijas cenu.

VISLATVIJAS TEFALIZĀCIJA!

Esmu pārliecināts, ka šādu vai līdzīgu paziņojumu esat pamanījuši. Kā savādāk – akcijā piedalījušies 100 tūkstoši (!) cilvēku.

Nav iemesla adresēt pārmetumus veikalu tīkla RIMI vadībai, jo tā izdaris visu, lai jūs, cilvēki, tiktu pie savām tefal pannām. Bet neviens nāc prātā kāda krievu paruna – *na hajlavu daže uk-sus sladki!*...un vēl daži skumji secinājumi par patērētāju sabiedrībai raksturīgajām dziņām...bet par to, lai izsakās nopietnie žurnāli. DADZIM pieliekamajā aizķērusies viena panna, ja jums tomēr pietrūkst – varat dabūt!

LIELS SUNS NIKNS SAIMNIEKS

KARTUPEĻUS NEPIEDĀVAT!

NĒ-REKLĀMĀM!!!

Dadzis iesaka

Ēdīsim taisnus un pulētus banānus!

Pasaulē radies kārtējais brīnumizgudrojums un šoreiz par to nav parūpējušies trākie amerikāņi, kuriem viss ir ar kājām gaisā, kā jau p. loģikas jābūt Zemes otrā pusē, bet gan tuvu esošās fāterlandes pārstāvis Karls Fridrihs Lencs, kurš radījis banānu iztaisnošanas mašīnu.

Izgudrotājs apgalvo, ka jau saņēmis neskaitāmus pasūtījumus no cilvēkiem, kuri vēlas ēst tikai un vienīgi taisnus banānus. Pats Lence to nosaucis par *banāniem-cigāriem*. 56 gadus vecais izgudrojamais ir iesniedzis dokumentus, lai patentētu savu izgudrojumu. Viņš apgalvo, ka taisnus banānus būs vieglāk gan ēst, gan uzglabāt.

Līdz šim esam piedzīvojuši visdažādākus izgudrojumus, piemēram, melleņu lasāmo mašīnu vai *robotu-sēņotāju*. Abi minētie mehānismi nedarbojas tik ātri kā cilvēks, toties spēsoties 24 stundas diennakti, un gala iznākums līdzvērtīgs.

Nu, bet banānu iztaisnojamā mašīna! Roda vēlme pieminēt norvēģus, kuri nav pakļāvušies Eiropas Savienības slēptajai okupācijai un a. teikušies ievērot ES prasības, paskaidrodami: *Me esam ar mieru ēst arī likākus gurķus, nekā nosak ES standarti!* Ka tik kāds neiedomājas banānu iztaisnojamo mašīnu pielāgot gurķu iztaisnošanai un cauri būs ar Norvēģijas neatkarību – kliukts un savienībā iekšā!

Šobrīd Lence apgalvo – esot cilvēki, kuri vēloties ēst tikai un vienīgi taisnus banānus. Tātad šo rindu rakstītājam ir pamats domāt, ka ir arī tādi cilvēki, kuri vēlas smēķēt tikai un vienīgi likus cigārus, bet uzturā lietot vienīgi pulētus un spīdīgus banānus. Uz priekšu, izgudrotāja kungs!

Veiksmi banānu pulēšanas mašīnas izgudrošanā jums no visas sirds novēlu!

JĀNIS JASMĪNS

Pastkastes dizains, protams, ir lielisks, tomēr izsaku līdzjutību pastniekam /Rīga/

BEZ VĀRDIEM /Rīga/

PĀRDODU:

DARBA RĪKUS ĒDENS DABUŠANAI NO ZEMES

1. VIBRĀTORS 3X220V
2. SAVIENOJUMI 30L m.
3. VINČA (VECO SPIČU IZVILKŠANAI)
4. LIELĀS STELĀTSLEĢAS
5. UN SMALKĀS APRĪKOJUMS

CENA PĒC VIENOŠANĀS ap 60Ls.

MAZGABARĪTA KOMPRESSORU maš. LIETUVĀ 220V JAUDĪGS 60 Ls.

Brūns 68x45 sausas lietošanas, pēc vienošanās.

Zv. 9212818

Izlasīju Pārdaugavā uz kāda staba...

Izlasīju Āgenskalna tirgū uz ziņojuma dēļa.

Šogad audzēsim un raudzēsim eksotiskus gurķišus ar 80 g svara...

Šo zvanu, droši vien, iespējams izslēgt tikai pielabinoties ar desas šķēli. /Rīga/

ATĒJANĀS MĪLESTĪBĀ

Kurā vēlēt arvien pieaugošo kādu no jūsu, bet nevienam zināmu?

No mēneša sūdi kodu: 718886

No viļņota sūdi kodu: 888867

Uz numuru: LMT 9301767 vai TEL2: 8000708

Sk. Vakara ziņas 13.04.2006., pēdējā lapā.

Kā vēsta grafiti uz žoga Palīdzības ielā – NEKAD NEVAR ZINĀT, KĀ BEIGSIES VAKARS. Pilnīgā neziņā par to, kā beigsies šis vakars un kā vispār viss beigsies, visu safotografēja un sarakstīja

A. KUKŪ, Z. AL-BALA, VALDAUSE u.c.

Kāpēc Tev vajag abonēt DADZI?

Pirmkārt Tev nevajadzēs to meklēt pasta nodaļās vai preses izplatīšanas vietās!

Otrkārt – abonējot DADZI, Tu gadā ietaupi veselus 6 latus! Tu vari DADZI abonēt jebkurā mēnesī visās Latvijas Pasta nodaļās un DIENAS abonēšanas centros, kā arī internetā!

Ja Tev ir jautājumi, zvani uz redakciju pa tel. numuru 7611708

Atceries – abonējot viena numura cena ir tikai 50 santīmi.

Tavs DADZIS

www.radienoba.lv

NABA
93.1 FM
UNIVERSITĀTES RĀDIOS

LAUKIŠĀJĀJA VILNI!

- KĀ ALINŠ?
- AIZGAJA KĀ SAUSĀ ZARU ČUPĀI...

N. Nagaine

N. Naga

TIPISKS SMADŽEŅU
AIZPLŪŠANAS GADĪJUMS!!!

Z. Zaharāns

A. Mukāns

NĀVĪGI JOCĪGAS SARUNAS

- Dod man padomu kā psihologs. Saki, ko daru: vīrs nemil manu suni!
- Tev ir izeja – noindē viņu.
- Ko noindēt?
- Tev ir izvēle...
- Dakter, palīdziet! Kas kaiš manām acīm?
- Nomierinieties, cienītāis, jums vienkārši metušies hemoroīdi.
- Uz sejas?!
- Ak, tā ir seja?
- Māsiņ, kāda ir pacienta temperatūra?
- Normāla – istabas, 18 grādu...

- Sveiks! Kā tev klājas?
- Griežos kā vāvere gaļas mašīnā.

- Es te skatos svētku scenārijā... Izpletņlēcēju paraugdemonstrējumi un svētku salūts notiks vienlaikus. Vai tā ir nejaušība?

- Nē, viss ir pareizi. Cilvēki taču no svētkiem gaida kaut ko pārsteidzošu un neaizmirstamu...

Tagad pie TV ekrāniem aicinām mūsu vismazākos skatītājus. Jūsu uzmanībai pār-raide punduriem...

Gīna

LAIMĪGU CEĻU, SKOLOTĀJ...

Jeb Instrukcija saskarsmē ar ceļu policiju

Juris Alunāns reiz teicis: – Turiet savu tēvu valodu godā un cieņā, un jums labi klāsies virs zemes...

Vēlā pēcpusdienā pa Kuldīgas – Ventspils ceļu nesas Audi. Laiks labs, ceļš sauss. Pie stūres visnotaļ solīda dāma, latviešu valodas skolotāja. Pārspilēti būtu teikt, ka ātrums ir vājprātīgs, taču atļauto krietni pārsniedz.

Te, kur gadījies, kur ne (citādi viņi nekad nemēdz parādīties), uzrodas ceļu policists un, kas ļaunākais, ar radaru rokās.

– Nu, kur tad mēs tā steidzamies? – policists sāk ar šķebinošo frāzi, kas autovadītājam liek iztēloties, kā naudaszīmes no maciņa pārvietojas uz valsts kasi vai kādu citu maciņu.

– Neesmu vairs tik jauna, lai vilktos citiem astē, – ar padrūmu humoru atbild autovadītāja un pa atvērto

logu pasniedz dokumentus. Saruna ir īsa – inspektors pārņem papīrus un aiziet uz patruljas automašīnu rakstīt dokumentus.

– Soda nauda, vēl soda punkti, – ar vieglu sapīkumu domā skolotāja. Mērķa likumiem var droši pievienot vēl vienu – jo mazāk dienu līdz algai, jo lielāka iespēja satikt ceļu policistu.

Pēc mirkļa atgriežas policists ar protokolu un dod to pārkāpējai pārlasīt. Skolotāja, gluži kā domrakstu saņemdamā, uzliek brilles un sāk dokumentu lasīt. Pēc mirkļa viņa balsī, kas necieši iebildumus, palūdz policistam pildspalvu un pastiepj roku. Pieradis, ka autovadītāji mēdz kasīties, policists nospriež, ka no skata tik pieklājīgā kundzīte tūlīt sāks strīdēties par ātrumu, policijas automašīnas atrašanās vietu, kādara pārbaudes sertifikātu, laika apstākļiem, iepām un Dievs vien zina, ko vēl. Liels ir viņa izbrīns, kad autovadītāja, skatoties pār brillēm, atdod protokolu, kas no vienas vietas zraibināts. Inspektors skatās papīrā un nespēj noticēt savām acīm.

BEZ VĀRDIEM

I. Melgailis

Viņa necenšas nokaulēt mazāku sodu! Viņa vispār nestrīdas par juridiskām niansēm un neapstrīd pārkāpumu. Viņa izraibinājusi protokolu, labojot gramatikas kļūdas.

– Izlabojiet, lūdzu, kļūdas, un es protokolu parakstīšu, – saka kundze.

Inspektors paraugās uz dokumentu un pēkšņi sajūtas kā puīšelis, kas nosarkušām un noļukušām ausīm stāv izsaukts klases priekšā, un viņa rokās ir nevis protokols, bet saņurcīta dienasgrāmata ar piezīmi, kas ierakstīta ar sarkanu tinti. Sasodīts, kurā mirklī viņi apmainījušies lomām? Inspektors mirkli padomā un nosaka: – Brauciet. Laimīgu ceļu, skolotāj...

Iedams atpakaļ uz mašīnu, viņš protokolu saplēš gabalos.

– Nekas. Lieldienu atlaides, – viņš atbild kolēģa jautājošajam skatienam.

Lai arī gadījums atgādina anekdoti, viss rakstītais ir balta patiesība.

S. KURMIS

Hroniskās ziņas

Ļaudis ir hroniska parādība uz Zemes rūpīgnā vaiga, un viņi mēdz darīt arī nelāgas lietas. DADZIS konstatējis, ka daži ļaužu ieradumi var būt lipīgi kā herpes vīruss un pielip pa priekšmetiem...

Jurģu ieradumi. Jurģos jauna mājvieta meklējuši ne tikai laukstrādnieki, bet arī priekšmeti. Piemēram, agrā Jurģu rīt uz jaunām mājām pārcēlusies kāda Rīga pensionāra naudiņa (Ls 300), kredītkarte un mobilais telefons. Pārcelties palīdzējuši divi ar pistolei līdzīgu priekšmetu bruņojušies vīri maskās. Ap to pašu laiku no kāda veikala Rīgā Audēju ielā, izsitot skatlogu, jaunas mājvieta meklējumos devušies vairāki pulksteņi Ls 70 vērtībā. Pistolei līdzīga priekšmeta mudināta no cita Rīgas veikala aizgājušas četras konjaka pudeles. Savukārt no veikala, kas atrodas Daugavpilī, Balvu ielā, pagaisuši būvmateriāli kas esot Ls 9700 vērti.

Cope un bauda. Kūlas dedzināšana jau ir kļuvusi tik hroniska, ka pat Hroniskajās ziņās maz ko piebilst. Taču, viesojoties Lietuvā DADZIS pamanīja, ka ar vīrusu *Kulsvilis latvisis* apslimuši arī leiši. Varbūt mūsējie paviesos bez spīčkām nevar iztikt? Piemēram, kāds copmanis, hroniski nerūpējoties par drošību, pamanījās sakurt ugunsgrāvu Nemuņas krastā. Krastmalas kūla uzliesmoja ar uguniņu iedvesmu. Garāmbraucošie leiši vides inspektori rīkojās zibenīgi – pieprasīja, no vainīgā baudu (*bauda* liet. vai. – *sods*) 500 litu (apm. Ls 100) vērtē.

Kāds cits vīrs Rīgā iedomājās beidzot noķert to dižzivi, kas sensenos laikos Daugavmanīta un teikās apstāstīta. Atbilstoši sava tавojies – ar autoceļamkrānu, kam pamaatīgs āķis, viņš piebraucis pie Akmens tiltā margām. Zveju iztraucējuši policisti. Copmanis aizturēts par copi ar neatļautiem makšķerrikiem neatļautā vietā, kā arī par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola reibumā. Stāvokli – viņa asinis konstatēta 3,61 promile alkohola.

Zvanīķi atrada. 23. martā kāda 12 gadu veca maģoniete piezvanīja policistiem un paziņoja, ka Rīgas Pilī ievietots spridzeklis. Pils drošības dienesta vīri neko sprāgstošu neatrada. Toties policisti atrada mazo zvanīķi. Tagad saskaņā ar tiesas spriedumu meitēnam draud stingra audzināšana, bet viņas vecākiem – administratīvs sods.

Palaida muti. Par mutes neturēšanu lielas ziepes draud arī puisim vārdā Mārtiņš – ierosināta krimināllieta par draudiem izdarīt slepkavību un nodarīt smagus miesas bojājumus (*hm, DADZIS gan neizprot kāpēc tas pausts tieši šādā secībā*). Puisis garš esot izteicis visu, ko domā par aizliegumu leģionāriem rīkot 16. marta gājieni.

P.S. *Nepareizajam* cilvēkam – ārlietu ministram Pabrika kungam – izteica...

Informāciju par nelāgiem notikumiem apkopojis VATS ONS

BEZ VĀRDIEM

K. Auzenbergs

LATVIEŠU TAUTAS PASAKA

ŠOFERIS UN KOMPROMATS

Kādā villā pie Baltezera dzīvojis briesmīgs kungs – uzņēmējs un politiķis, vella pilns bijušais čekists. Viņam bijis šoferis – miesassargs. Šoferim vajadzējis katru nakti ar savu šefu izbraukt. Tikko gar apsarga būdiņu pa vārtiem laukā, tā melnais džips skrējis, briesmīgi grabēdams, šņākdams un rūkdams gaisā. Pāri ezeram uz mežu projām. Šofera sieva gan reīzu reizēm vīram prasījusi: – *Kur tavs boss brauc katru nakti?* – bet šoferis tikai noņurdējis vien. Lai gan manījis, uz kuriem briesmīgais brauciens vedot, tomēr īsti nezinājis, kas galā notiekot. Šefs arī bijis cietī noliedzis runāt par to, ko dzird vai redz. Pēdīgi šoferim iekārojis zināt, kur šefs aiziet, kad viņš mežā nobrauc.

Kādu nakti gar mežu deguši kūlas uguns-

tam pa pēdām. Gabalu gājuši, tie nonākuši pie kāda dzelzs angāra – pie elles. Šoferis iegājis ellē un redzējis garu rindu katlu, pilnu ar politiķiem, biznesmeņiem, tiesnešiem, notāriem, baņķieriem, advokātiem un nevalstisko organizāciju līderiem vāroties un vienā arī savu šefu vārāties. Šoferim sameties bail, un viņš iesprucis pie pašām durvīm kaktiņā. Tur aptupies un visu noskatījies. Kad visi augstie elites pārstāvji bijuši labi savārijušies, tie izkāpuši no katliem, sēdušies pie galda, kas bijis nokrauts ar franču konjakiem un melnajiem iekiem, un sākuši tirgoties ar kompromatiem. Lembergs sēdējis pie galda kopā ar Ūdri tieši tādās pašās drēbēs kā televīzijā *Dāvīda šovā* un vicinājis biezu mapi ar Jūrmalas deputātu sarunu ierakstu atšifrējumiem, bet

Šlesers atkal meklējis, kam pārdot izrakstus no Ventpils domes sēdēm par Grīnbergu konkursiem. Repše ar Kariņu cilājuši tādus papirus, ar kuriem varētu ierosināt vai desmit kriminālprocesus par ikvienu no konkurentiem, kas sēd pie galda, taču citi viņiem bāzuši preti pašu neskaidros Latgales īpašumus un Eiropas naudas došanu savas partijas sponsoriem. Vienīgi tēvzemnieki izlikušie, ka viņi nemaz nepiedalās kompromatu mišanā, taču tik un tā kāds no galda apakšas izvilcis Mottes parakstītu Batjkas dzīvokļa orderi. Tad Kalvītis ar Šķēli visus kušinājuši un draudējuši, ka viņiem par visiem esot vēl stiprāki papīri. Tikai neviens otram acis neskatījies.

Šoferimsavāziņkāribāariiekārojis

pēc kāda kompromata, viņš pielidis pie da, nogrābis pabiezu dokumentu mapi, p audiokasešu un iegrūdis azotē.

Pēc tam šofera šefs gājis ārā – kāpis dz

bet šoferis – pie stūres.

Nu braukuši uz Baltezeru tik briesmīgi nekad, gar krūmiem un koku galiem sk pēdamies un plēsdamies, ka brīkšķējis vie

Pārbraukuši mājās. Šefs iegājis savā m šoferis iebrāucis džipu garāžā un ar s folksvāģeniņu braucis pie sievas. Tai v teicis: – *Tagad, sieviņ, es zinu, kur manē naktī brauc. Ir jau taisnība, ko ļaudis ru, viņš ir velna pilns. Bet man tagad ir grauj kompromitējoši materiāli, ko pārdot dzelter jai prese!* – Nu tik ņēmis no azotes ārā el kasetes un dokumentus, bet – tavu brīnum Ne dokumenti, ne kasetes, bet mēsli.

Drīz velna pilnā Baltezera bonzas p tiskajai ietekmei pienācis gals. Reiz, kā r braucis uz elli, tā iznācis ārā kā pilnīgs p

tisks likis. Laikam bija ticis uz stiprākas ugr un savārijies par daudz.

Pasaku ilustrēja R.Cinku:

rēki un pamalē cēlušies biezi, melni dūmi. efs līcis atkal darbināt melno džipu un raukt. Nolaidušies meža vidū zemē, šefs :kāpis no auto un devies projām – šoferis

POLITISMI

Mākslā tāpat kā politikā vectēviem nekad nav taisnība.

/O. Vailds, angļu rakstnieks/

Komunisms ir kā sausais likums – ideja laba, bet nenostrādā.

/V. Rodžers, publicists/

Politika ir skatuve, no kuras reizēm labāk dzird suflierus nekā aktierus.

/Ignacio Silone/

Politikā ir tā: jo vairāk jums varas, jo mazāk jūs guļat.

/J. Liepnieks/

Dadža 9^a l m a a i z k u l i s e s

(Turpinājums no 8. numura)

Heislars piederēja pie cilvēkiem, kuri vispirms runā, bet pēc tam domā. Pareizu, bet galīgi neglaimojošu izteicienu dēļ, ko Harijs nereti pārāk skaļi veltīja dažādiem notikumiem un personām, viņu ne sevišķi ieredzēja priekšniecība gan redakcijās, gan Rakstnieku savienībā. Punktu pielika atteikšanās izpildīt anketu krievu valodā. Šī iemesla dēļ Heislars bija spiests no DADŽA aiziet. Tas notika, ja nemaldos, 1973. gadā. Viņš šo aiziešanu sevišķi traģiski nepārdzīvoja, vismaz ārēji to neizrādīja. Plānoja rakstīt lugu, dzejoļu ciklus KAROGAM un LITERATŪRAI UN MĀKSLAI, izdot kārtējo dzejoļu grāmatu. Taču dzīvē sanāca citādi. Viss iecerētais uzrakstījās, tikai gulēja bez dzīvības. Dzejoļus nedrukāja. Luga, ko solījās uzvest, pēkšņi tika izbrāķēta. Grāmatas iznākšana kavējās.

Tā nu Harijs sāka pludināt akvareļus un mālēt eļļas gleznas. Tās padevās tīri labi, jo Heislars jaunībā šajā jomā mazliet skolojās. Jāsaka, viņa darbus arī pirka. Sevišķi dāmas. Ir taču patikami paziņām rādīt tīri smuku glezniņu ar paša Heislara veltījumu bildes otrā pusē.

Heislars Mākslas darbinieku namā sarīkoja izstādi. Ekspozīciju iekārtot palīdzēja grafiķis Pauls Duškins. Atceros, īsi pirms atklāšanas Duškins vēlreiz aplaida kritisku skatienu zālei un teica: – *Man liekas, tā bilde ar likajiem bērziņiem jāņem nost. Mazliet par švaku.* – Harijs piekrita. – *Ari tos vitolus nevajadzētu izstādīt. Bojā visu limeni,* – Duškins ierosināja. Zobus griezdam, Harijs piekrita. Bet, kad Duškins norādīja uz trešo audeklu, Heislars eksplodēja: – *Ej kārties! Tu nekā nejēdz no sieviešu gaumes!* – un lika klāt pie sienas arī nupat noņemtās bildes.

DADŽA redakcijā pie Heislara vienmēr tupeja vesels bars darbīgu Pegaza kalpu. No pazīstamākajiem satīriķiem jāmin **Valdis Artavs**. Par sevi ir izteicies, ka esot dzimis tai Lat-vijas malā, kur saka *jedritvai nazeit*. Ka bērnībā esot dauzīts, kad ābolus spēris vai kāvies. Kad nopircis motociklu, zem smagās mašīnas žāvies...

Galu galā ir sanācis – negribot, nevis gri-bot, ka mēdz ne vien staigājot, bet arī domājot klibot. Viņš rakstīja lakoniski, līdz pēdējai zil-bei noslipēti, ļoti asi un tiem laikiem bīstami brīvdomīgi.

Daudzi Valda Artava dzejoļi padomju laikā netika nodrukāti, jo tie pārāk asi kritizēja pastāvošās iekārtas trūkumus. Par šo tematu pats dzejnieks ironiski izsakās kādā no DADŽA KALENDĀRIEM: – *(..) manus darbus nevien lasa, bet arī pārraksta. Sevišķi cītīgi pārrakstītāji pa-domju laikos bija partorgi, kas sūtīja par mani sūdzības Drošības komitejai. Tur faktiski arī atradās mani neoficiālie Kopotie raksti.*

Liels diplomāts Palkovs nereti īso Artava dzejojīti pētīja veselu stundu. Artavs sāka uz-traukties un, domādams, ka redaktors nesaprot viņa viltīgo divdomību vai alegoriju, mēģināja skaidrot. Naivais! Tādās reizēs DADŽA redaktors apsvēra, kā ir izdevīgāk: nodrukāt pārdošu dze-joli un saņemt brāzienu no cekas vai noraidīt, izpelnoties autora nosodījumu, bet saglabāt

Draudzīgā sarža autors – G. Vindedzis

labas attiecības ar lielo priekšniecību.

Bieži vien Palkovs izvēlējās otro variantu. Par piesardzību viņu kritizēja ne tikai Artavs, bet arī daudzi citi autori. Es tostarp. Taču tagad, būdams jau gados un pieredzējušāks, vairs neesmu tik kategorisks. Velns zina, kā vajadzēja rīkoties – sa-jūsmināti kliegt: – *Re, cik es drošsirdīgs un bez-bailīgs!* – un piedzīvot žurnāla slēgšanu vai arī jauna, galīgi aprobežota, neprofesionāla redak-tora iecelšanu. Varbūt patiešām vajadzēja gai-dīt isto laiku. Daudzi pazīstami rakstnie-ki tā arī rīkojās.

Tagad dzīvojam brīvā Latvijā, taču trūkumi daudzās jomās palikuši tie paši vecie. Satīriķis Artavs par tiem neklusē. Nav dzirdēts, ka tagadējās varas funkcionāri tos pārrakstītu un sūtītu uz policiju vai prokuratūru, taču varbūt arī tagad Satversmes aizsardzības birojā atrodas Artava otrie neoficiālie *Kopotie raksti*? Kuram valdošās elites pārstāvim patiktu, piemēram, šādi pantiņi:

*Šodien tas jau redzams aklam:
Esam Eiropā līdz kaklam.
Spekulanti bauda dzīvi,
Reketieri jūtas brīvi.
Puse Latvijas jau plika,
Citiem drusku gaidīt lika,
Jaunā Saeima kad būšot,
Tad jau visi pliki kļūšot.*

(Turpinājums sekos)

Pirmš 100 gadien

Apdāvināta jaunava nokļūst psihiatriskajā slimnīcā

Jaunākās Ziņas – 1935. gada 26. aprīlis

Policijas kārtībnieks Liepājā uz Kūrn prospekta aizturējis jaunavu, kas nogā iecirknī. Jaunava izrādījusies par 22. g. v. Dvorinoviču no Ludviga ielas 80. Iecirknī dziedājusi garīgas dziesmas. Noslaidrojie Vera D. pēkšņi palikusi vājprātīga un agrā pa logu aizbēgusi no dzīvesvietas. Dvorinc slimojot ar skūpstu vajāšanas māniju. Bieži ielās tverot svešus cilvēkus, lai tos noskūp: D. Rīgā pie pazīstama profesora ņēmusi vierstundas, lai iestātos konservatorijā svētkos pārbraukusi no Rīgas pie piederīc un tūlīt sākusī izrādīt garavājības paži Nelaīmīgā jaunava ievietota psihiatris slimnīcā. Domājams, ka Vera D. saslimus pārpūlēšanās.

Nēgeru karalis grib apē: savu kāju

Jaunākās Ziņas – 1934. gada 8. oktobris

Beļģijas Kongo tiesai bija jāizšķir pavi savāda lieta. Kāds nēgeru karalis bija smagi tis nelaimes gadījumā, kādēļ viņam vajad noņemt kāju. Pēc operācijas viņš piepra savu noņemto kāju, lai to pēc *vecās ticība* paražas apēstu. Ārsts kategoriski atteicās vir to izsniegt. Par to karalis iesūdzēja stūrgal slimnīcu tiesā. Atzīstot privātīpašuma tie: principu, tiesai nekas cits neatlika, kā a ka slimnīcai nēgeru karalim viņa kāja tie jāatdod.

Senās avīzēs ieska:
M. LOCS un L. RUGI

I. Melgail

Ventspils rajona
5. Grāmatu svētki notiks
5. maijā – Tārgales
pamatskolā.

Valmieras rajona
5. Grāmatu svētki notiks
12. maijā – Rūjienā.

Turpat būs skatāma
DADŽA mākslinieka
I. Melgaila karikatūru izstāde

Literāts **ANDRIS BERGMANIS** par sevi un mazliet par citiem

Iedāvāju DADŽA lasītājiem vēl dažus pekstiņus no topošajām grāmatām: *Dullības bija mūsu esveids* (par padomjlaiku bohēmu) un *Ņurbuliāde jeb latviešu dzejas Pauļuks* (par dzejnieku iru Neibartu)!

ANDRIS BERGMANIS

ITAS CILVĒKS NAV NO LABĀM MĀJĀM!

avenais *Skapis* (bārs toreizējā viesnīcā *Rīga*). īndesmito gadu vidus. Sēžam ar maestro ģeru Zariņu. Pretī mūsu galdiņam visā savā ūgumā nostāj televīzijas operators Valdis pars un labi nostādītā balsi dzied daļu ārijas īrģera Zariņa operas *Uz jauno krastu*. Tikai... itā populāriem parodijvārdiem:

*Šitais cilvēks nav no labām mājām.
Viņš uz brilles kāpj ar abām kājām.
Un kā suns aiz sētas viņš lai mirst,
Ja nav iemācījies dirst!*

un vēl daži klātsēdētāji samulstam. Maes-
plaudē un sauc oficiantei: – *Valijas kundze,
rienu pudeli konjaka! Mums būs jauns
'ziedātājs. Par to arī iedzeram!*

FILOSOFŠ AR ZILU FONĀRU

pats *Skapis*. Nu jau astoņdesmito gadu
s. Sēž krogā divi krievvalodīgi jaunieši
(un meiķiņa). Iespējams, ka iebraucēji
das brālīgās republikas. Pūsis dodas
iespējams, ka pačurināties). Kamēr viņš
ojas, viņa patiesi daļējai pavadonei klāt
muro *Ņurbulis*, nometas viņas priekšā
un... pasāpīgi iekož viņai kājā. Iekož
imuro ārup. Te jāpiebilst, ka tolaik kājā
bija cieņas apliecinājums, ko mūsu
ā ievazāja nu jau mirušais zinātnieks An-
ze – viņš katram, pret kuru juta cieņu, ie-
ājā. Arī saviem oponentiem pēc zinātņu
āta disertācijas aizstāvēšanas. Tātad
is saskādējis daļo vieseni. Atnāk viņas
meiķiņa raud un vaimanā: – *Te pienāca
ārdainis un iekoda man kājā. Sāp, ai, kā
Kavalieris pablenž visapkārt, ierauga
roga viesi ar apmatotu seju, pieiet pie
– blādāc – pa acil!*

tas nebūt nav šķietamais vampīrs
s, tas ir visnotaļ zolīdais Valsts Mākslas
ijas filozofijas pasniedzējs Andris Rube-

am viņš teiks: – *Visādi var gadīties, bet
lekcija... Kā lai es saviem studentiem
īdā izskatā? Zemācs taču būs zila un
usi...*

MĒS ĒDĪSIM UN VEMSIM VĒL!

Atkal *Skapis*. Sēž pie galdiņa Uldis Stabul-
nieks ar kompāniju. Uldis visiem maksā. Kāda
no meičām ievaidas, ka neko tajā dienā nav
ēdusi. Uldis māj oficiantei: – *Mazais, mums
paplāti ikrmaizišu!* Lija respektē biežā viesā
lūgumu un atnes paplāti ar maizītēm, uz kurām
plāna melno ikru kārtiņa (to cena tolaik bija 20
kap. gab.). Uldis ēd pirmais. Viena maizīte, otra
un – ak, tavu nelaimi – Uldim sametas slikta
dūša! Pieskrien Lija, satraukusies sauc apko-
pēju, tā visu satīra. Lija Uldim pie auss: – *Par
tīrīšanu Matildes tantei pienākas rublis...* Ul-
dis dāsni atver maku, izvelk trīsрубļu zīmi un
teic: – *Atlikumu nevajag. Gan jau arī citi ēdis un
kolķēs tāpat kā es.*

BEZ VĀRDIEM

I. Melgailis

RAKSTNIEKS ARĪ IR CILVĒKS

Dramaturgs Voldemārs Sauleskalns skatās
savas lugas mēģinājumu Valmieras teātrī. Viņu
neapmierina galvenās lomas tēlotājs.

– Netaisiet tik skābu ģīmi! It kā jūs precētos
pa īstam.

Aktieris saskaišas:

– Ko jūs man varat aizrādīt! Pats dzīvo ar vienu
sievu. Atšķirībā no jums man visas trīs laulības
bijušas laimīgas.

Kārlis Egle uztic Kārlim Kraujiņam uzrakstīt
literatūras vēstures grāmatai eseju par Antonu
Birkertu. Tulkotāja Elija Kliene pasaka Kraujiņam,
ka brāļi Birkerti dzīvo Lielupē, Kāpu prospektā
13 un viņu sekretāri un mājkalpotāju sauc par
Bitīti.

Aizbraucis galā, Kraujiņš prasa:

– Vai jūs esat Lapsene? Es vēlos sastapt vienu
no kungiem.

– Un kas jūs esat? – Bitīte vēlas zināt.

– Es esmu tik nenoziņmīga persona, ka mans
vārds jums neko neizsaka.

Pēc operācijas profesoram Kirhenšteīnam
tika ielikta sudraba rīkle. Rezultātā profesors
runāja spalgā, sievišķā balsī, kas deva iemeslu
daudzām anekdotēm. Lūk, viena no tām.

Viļa Lāča dzīvoklī zvana tālrunis. Draugs nocoļ
klausuli.

– Vai Vili! varētu? – smalka balss prasa.

– Vili, tev atkal kāda mauka zvana!

– Te nav nekāda mauka, te runā Kirhenšteīns!

Uz jauno autoru semināru uzaicināts Zig-
munds Skujiņš, lai analizētu iesūtītos darbus.

– Jūs nepazīstat dzīvi, – pieredzējušais rak-
stnieks pārmet kādam literātam. – Jūsu stāstos
viss ir sadomāts un neticams. Kur jūs strādājat?

– Labā vietā. Sēžu pie loga un klausos radio.

– Radiostudijā?

– Nē, esmu šoferis.

– Nekur nav tik skaistu mākoņu kā Latvi-
jā, – romānu rakstniece Ingrida Vīksna saka sa-
vai meitai, kura uz mātes dzimteni atbraukusi
pirmo reizi.

– Jā, to var redzēt, – meita piekrīt. – Līst kā
traks katru dienu.

PATIESIE STĀSTIŅI

STĀSTIŅI IZ PĒTERBURGAS

SIRĒNAS

Tas notika tālajā 2000. gadā, kad pasaules čempionāts hokejā norisinājās Sanktpēterburgā. Ceļā aktīvi turpinot svinēt kāda līdzgaitnieka dzimšanas dienu, ar autobusu braucām uz spēlēm. Daļēji atguvāmies pie Krievijas robežas, kur mūs sagaidīja bargas kundzes formas tērpos un prasīja uzrādīt pasēs. Mūsējie, noilgojušies pēc svaiga gaisa un labierīcībām, grīšodamies rausās laukā, bet kājas tajā dziesmā – tik vieglas, bet tomēr nenes. Paklupis pret autobusa pakāpienu, pirmais letiņš zstieptām rokām lidoja tieši virsū bargajai kundzei. Kārdinošie priekšpuses apaļumi iegūlās a plaukstās. – *Eu, viņš iegrābās šai pupos!* – auroja autobuss. Gaidījām dusmu izvirdumu, bet gā kundze formas tērpā tikai stoiski pasmaidīja. Zemes pievilkšanas spēks pieveica arī nākamo ceja fanu, un viņš piezemējās precīzi turpat, kur pirmais. Robežsardze tikai noskurināja cirtas un, katijusies ar savu kolēģi, iekīķinājās. Kas zina, vai letiņu neveiklās izdarības atsaucā viņu atmiņā it ko krievu mentalitātei tuvu un pazīstamu vai arī darba diena bija izrādījusies pārāk gara, bet ēžapsardzes dāmas no bargajām kundzēm pārvērtās koķetīgi vilinošās sirēnās, kas nemaz neie- la pret brutālajiem uzmanības apliecinājumiem, ja tā var nosaukt kniebienu ciskā. Vēl vairāk! as arī pašas aktīvi koķetēja, pat sāka aicināt letiņus ciemos. Sacēlās pamatīga kņada. Vēz kā šī odiseja būtu beigusies, ja neierastos sakaitināts robežapsardzes priekšnieks. Līdz ar ucienu: – *Atlikt vistu kūti!* – mēs pametām sirēnas un paklausīgi sakāpām autobusā. Ļiz mums nelielā mikroautobusā liktenīgo robežu šķērsoja nākamie septiņi latviešu hokeja fani. I viņu pasēs bija pārbaudītas, arī sirēnu maiņa bija beigusies. Šie puīši sasniedza Pēterburgu tad, kad čempionāts jau bija pusē... Joprojām domāju – kuram paveicās vairāk?

Pavēstīja RITVARS

VILTOTIE KRIEVI

Togad mēs – prāvs pulciņš latviešu, devāmies uz St. Pēterburgu atbalstīt Latvijas izlasi.

Rīgā termometra stabiņš bija uzkāpis līdz +28° C. Iekāpām autobusā. Visu ceļu remdējām slāpes. Lieki piebilst, ka lietā tika likti visdažādākie šķidrumi.

Kad izkāpām pie hokeja halles, termometrs rādīja -3° C. Īsta Sibīrija! Puse atbraucēju vienos šortos un T-kreklos. Ātri aptvērām, ka mūs neglābs pat sildošo šķidrumu rezerves, un steberējām uz tuvāko suvenīru kiosku, bet tur – ne bikšu, ne džemperu, tikai hokeja kreklī ar uzrakstu CCCP. Izpirkām visus, savilkām citu virs cita. Vairāki tā nostaigāja visu čempionātu, dažs pat dušā nevilka nost...

R. DZIEDĀTĀJS

KĀ DARBOJAS KORUPCIJA

Pēc kārtējās spēles divi deviņpadsmitgadīgi hokeja fani no Latvijas izlēma pavizināties ar Pēterburgas met- izkāpjot no vagona, viņus apturēja miliči: *ai pasēs ir?* – Nav. – *Pie mums bez pasēs uz s atrasties aizliegts! Brauksim uz iecirkni vai ksāsim sodu?* – Jaunieši, protams, izvēlas ksāt un šķiras no, lai arī koka, tomēr 500 lēm. Laimīgi tikuši sveikā, viņi pāriet pe- a otrā pusē, kur jau gaida nākamie miliči: *ai pasēs ir?* – Nē. – *Maksāsim vai brauksim uz rknī?* – Jaunieši noskaita 500 rubļu un dodas k. Tikai pēc tam viņi ievēroja, ka viens no ciem pa rāciju nākamajam postenim nodod u ziņu: – *Jums tuvojas divi bagāti mūlāpi...* ieki piebilst, ka atrasties uz ielas bez pasēs nekāds noziegums pat Krievijā.

PIČUS GARAIS

BALTĀS NAKTIS

Vairākums fanu uz hokeja čempionātiem dodas organi- zēti un nakšņo viesnīcās, bet katra čempionāta laikā gadās arī kuriozi izņēmumi. Piemēram, Pēterburgā bija divi puīši, kuri katru vakaru devās uz bāru, lai iepazītos ar meitenēm. Tā ik nakti mainījās gan naktsmājas, gan draudzenes, kuru mājās abi izgulējās.

Tur pat bija kāds Latvijas izlases fans, kurš visu laiku staigāja skafandrā. Uz čempionātu viņš bija ieradies, neveiksmīgi izmantojot kādas krievu tūrisma firmas pakalpojumus. Solītais viesnīcas numurs neatradās, tāpēc kos- monauts, skafandru nenovēlot, nakšņoja kaut kādā izgāztuvē kopā ar bomžiem.

ALDIS

HOKEJS AUSTRIJĀ

Daudzi uzskata, ka latviešu hokeja fanu aktivitātes ap- robežojas ar alko- hola iznīcināšanu un aurošanu pilsētu ielās. Tomēr tas ne- kad nav traucējis sirsnīgi sekot līdz notiekošajam lau- kumā.

Komandai nodarītās netaisnības netiek aizmirs- tas. Piemēram, pagājušajā gadā fani tiesneša Šindlera netaisnīgos lēmumus pieminēja, par spīti apsardzes aizliegumam izkarot tribīnēs milzīgu plakātu ar uzrakstu angļu valodā: – *Tiek meklēts Šindlers, dzīvs vai miris!*

Fans mūžīgi mūžos RAITIS

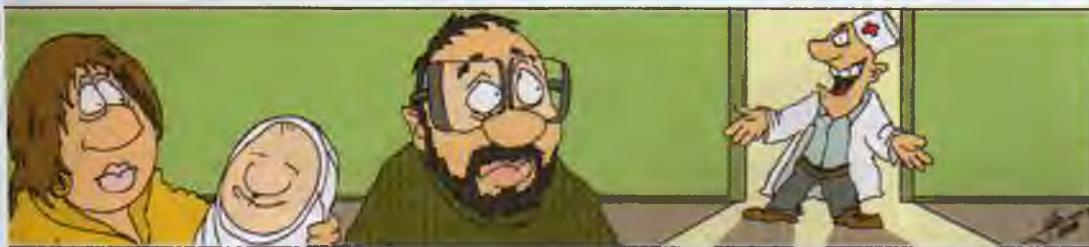

Alkohola patēriņš viena hokeja čempionāta laikā: 2,5 l degvīna uz vienu cilvēkgalvu.

Jāņa Barkāna, fanu kluba Namejs prezidenta veikts aprēķins

Gūtenmorgens un vārds

NO BB BROKASTU MELNĀ HUMORA toPA

Kad Gūtenmorgens vēl tikai grasījās nākt pasaulē, viņa vecāki briesmīgi nopūlējās, izvērties vārdu savam pirmdzimtajam. Mārtiņš un Sarmīte gribēja atrast vārdu, kāda vēl nevienam ekad nebūtu bijis, taču kalendāros tādu atrast evarēja, nācās domāt pašiem. Viņi mēģināja kombinēt savus vārdus – Sarmars, Mārmīte, artiņš vai Tiņmīte, taču tie pat pašiem lāgā epatika. Topošie vecāki nolēma pajauties uz adījumu vai zīmi, kas viņiem pateiks priekšā ērna vārdu.

Glūži nemanot pienāca dzimšanas diena un ērns parādījās pasaulē. Veselīgs, vecākus gauži priecinošs puika. Mārtiņš un Sarmīte bija imīgi. Tikai vārduņa pietrūka. Sarmīte jautājoši ērās Mārtiņā, it kā teikdama: – Nu, dari taču kaut ko. Mārtiņš rāstīja plecus un kasija pakausi, līdz azais pamodās un sāka brēkt. Māte mierināja ērnu, taisījās jau dot krūti, bet tēvs stipri, stīvi sasprindzināja dzirdi, it kā cenzdamies kaut ko viedu saklausīt bērna raudās. Bet nekā, ne ko, ne grabu. Mārtiņš bezpalīdzīgi plātīja rokas un vainīgi skatījās uz Sarmīti.

– Paklusēsim kādu brīdi un pirmo vārdu, es izskanēs, to tad arī dosim mūsu dēlam. Kā sakās! – ierosināja Sarmīte.

– Riskanti, bet lai notiek, – citu izeju neredams, atteica Mārtiņš.

Pēc pāris klusuma minūtēm atvērās palātas

durvis un pa tām iedrāzās blonds, baltās drēbēs tērpts puisēns.

– Oi! Sorry, – viņš izsaucās, apgriezās ap savu asi un izskrēja no palātas.

– Kas tas bija? – Sarmīte bija satraukusies.

– Viņš tikko pateica... mūsu dēlam būs veseli divi vārdi! Pirmais būs Oi, bet otrs Sorri! Vai nav dižciltīgi, gandrīz kā kādam ārzemniekam! – tēvs vai plīsa no lepnuma.

Taču Sarmīte nelikās īsti apmierināta un teica:

– Manuprāt, tas jau ir kaut kur dzirdēts... Klausies, tautas gudrībās teikts, ka trīs lietas ir labas lietas. Pagaidīsim vēl trešo.

Pēc neilga laika durvis atvērās vēlreiz un pa tām ienāca krāsotājs ar pindzeli rokā.

– Gūtenmorgen! – krāsotājs izdvesa. Vēl pirms brīža meklējis patiesību medicīniskajā spirtā, tagad viņš bija nolēmis kaut ko nokrāsot. Taču lietpratīgi novērtējis situāciju palātā, krāsotājs stīvi paklanījās un izslidēja pa durvīm.

– Gūtenmorgens!? A ko!? Lūk tas jau ir pa īstam dižciltīgi, vai ne, vīrs? – konstatēja Sarmīte.

Vīrs klusēja. Sarmīte lāgā nevarēja saprast, vai viņš klusējot piekrit, vai klusē tāpēc, ka ilgojas pēc klusuma. Taču Sarmīte neņēma šo klusēšanu pie sirds un sāka pieradināt sevi pie mazuļa jaunā vārda.

M. BĒRZIŅŠ

Hitlera dzimšanas diena

- Dzērvju kāšu krusts.
- Kinoteātros pārdod karstas *Luft-vaffles*.
- Rīgas Gāzes Kamerorķestris.
- Apakšveļa no firmas *Unter-mensch*.
- Vecā Ādolfā Pus-litrera garāžas slepenā kaujas dziras fabrika Tilžā.
- Vai Hitlers brauktu uz Īriju? Nē, viņš aizsūtītu citus!

Ļeņina dzimšanas diena

- Pie mauzoleja muzicē Ļeņins Kravics.
- Pēc ilgām sarunām ar producentu Ļeņins beidzot ir piekritis filmēties filmā *Mūmija 4*.
- – Ko par pudeli neizdarīsi, – ieņemot Ziemas pili noteica boļševiki.
- Visu zemju proletārieši – saziepējieties!
- *Aurora* izšāva zalvi 42. izmēra melnu vīriešu zeķu.

Diplomi, apliecības, sertifikāti

- Meklēju sertificētu uzmetēju. Zvanīt Aināram
- Esmu ieguvis četrdesmito grādu alkoholisma tehnoloģijās.
- Profesionāls slepkava. Ir rekomendācijas.
- Pie mums Jūs varat īsā laikā iegūt pirmās nakts tiesības.
- Kur var dabūt atļauju padušu skūšanai?
- Apliecība neķītrai brētliņas izņemšanai no bundžas.
- Varu nākt pretī – ir pretinācēja sertifikāts.
- Esmu kaut kur dzirdējis par vilku pasēm. Kur varētu iegādāties vienu sev un ģimenei? Pelēcis.

VISĀDAS VARBŪTĪBAS

- Kaktuss ir dzīvē dziļi vilies gurķis.
- Satelīts uztver 150 kanālus, to skaitā Suecas un Panamas.
- Šovbiznesa likums: jo dziedātājam sliktāka balss, jo mazāk drēbju mugurā.
- Atvaļinājumu var uzskatīt par izdekušo, ja esi aizmiris sava datora paroli.

- Japāņu meitenes sapnis: apprecēties ar jaunu un bagātu kamikadzi.
- Kad divi dara vienu un to pašu, tas vairs nav viens un tas pats.
- Ja zirgs saka, ka jūs esat traks, tad tā ir taisnība.
- Propelleri ir mirušu karlsonu dvēselītes.

KLEKSĪŠI

MĒRNIKU LAIKI

Kleksīši kompilēti no skolēnu sacerējumiem

Tagad visa zeme jau izmērīta, bet, kad dzīvoja Kaudzītes, vēl bija, par ko rakstīt.

Romānu *Mērnieku laiki* brāļi Kaudzītes rakstīja divatā, tāpēc tas arī iznāca tik biezs. Savos konfliktos brāļi nonāca tik tālu, ka nodedzināja Prātnieka klēti.

Kaspars Gaitiņš nav nekāds pozitīvais tēls, jo nav saistījies ar sava laika progresīvajām kustībām. Žēl gan, ka Kaspars iet bojā, viņš tiri labi varēja dzīvot līdz romāna beigām.

Pietuka Krustiņš ir slikts pedagogs, jo maz strādā skolā, bet vairāk muld pa visādiem saietiem, kur var paēst un iedzert. No viņa *Augstā dziesma, skani, skani* varētu uzkomponēt firmīgu rokoperu.

Ķencis ir ļoti pieklājīgs, viņš negrib Dievu traucēt un lūdz viņu tikai tad, kad kaut ko vajag. Braukdams pie mērnieka cienīgtēva, Ķencis noskaita lūgšanu, lai viņam piešķir kādu labāku gabaliņu no Pāvula. Bet Pāvuls bija tik liels un plats, ka negāja cauri cietuma stenderēm.

Svauksts un Drekbergis grib runāt kulturāli, bet runā otrādi. Turpretī Oliņiete iedomājās sevi par ievērojamu personu un tādā veidā sevi stāda priekšā savam vīram. Dieva aizsegā viņa rīko mērniekiem savā mājā iedzeršanu. Visus laudis viņa nostāda pret Lienu, bet, tā kā Liens ir ārprātīga, viņai tas ir vienaļga. Salīdzinot ar Lienu, mūsdienu meitene vairs upē nelēktu, jo vientuļajām mātēm tagad ir pabalsti un bērnu dārzi.

Izlasījuši grāmatu, mēs visu labo paņemam sev, bet slikto atstājam autoriem.

Izrakstījis Z. LEŠINSKIS

DOMU RAKUMI

Izraksti no dažādiem domrakstiem

● Piebaldzēni valkāja garus svārkus un galvā lika platmales, kā arī zābakus ar atliekiem stulmiem.

● Sieviete bija gara, melna kleita un tumši cimdi mugurā.

● Izstādē bija izkārti septiņi autori.

● Traģēdiju un komēdiju konkursu uzvarētājus iekala akmens plāksnēs.

● Aleksandrs Čaks aprakstīja ielas un tramvajus.

● Anšlavs Eglītis ir tēls, kas iekļauts dzejas vārmās nemanot.

● Rainis latviešu folklorā ir nozīmīgs tēls.

● Tomass Hārdijs parāda, kā Tesas tēvs slīkst alkoholā.

● Kukažiņa ceļā sastop zvērus un cilvēkus ganu meitiņu, bulli u.c.

● Līdzko Guna bija ieguvusi šķidrautu, viņa gribēja mīlēt Normundu, bet nespēja.

● No otras puses arī var mīlēt.

BEZ VĀRDIEM

. Melga

...UN TAD BRUŅINIEKS PIEVEICA
TRĪSGALVAINO BRIESMONI UN
PĀRGĀJA UZ NĀKAMO LĪMENI!!!

Z. Zaharā

VĒSTURISKS IESKATS LATVIEŠU VALODAS EKSĀMENĀ

Es kopā ar saviem vīriem remontēju dzīvokli. (*savu vīru*)

Es braucu laukumā līdz vecaimātei. (*uz laukiem pie vecāsmātes*)

Mūsu istabā ir amputas krēslī. (*atpūtas*)

Mēs patīk pili ar maizi. (*barot pili*)

Mūsu rajonā ir daudz bērnu kur patīkami pavadīt

pr. ksteni. (... laiku)

Tirgū var ielaizīt saldētas kartupeles. (*nopirkt; sasalušus kartupeļus*)

Vakarā es pūšos un skatos televizoru. (*atpūšos*)

Siguldā pie Gaujas aug vairāk nekā 250 dižozolu, kas interesējas par vēsturi (...)

Turaidā ir Turaidas Rozes kāpa (*kaps*)

Pēc profesijas es esmu ekskavatornieks. (*ekskavatorists*)

Kalni ir aplāti ar mežiem. (*ir klāti*)

Mani mīļie TV raidījumi ir... (*raidījumi*)

Kas gan viss nenotiek pasaulē

Mile Tutičs no Tutiči pilsētas (Melnkalne) pēc tuvējās upes pārplūšanas pārsteidza kaimiņus, savas mājas pagrabā noķerot astoņas foreles. – *Ir lieliski, ka varu makšķerēt, neiziedams no mājas, un būs skumji, kad plūdi beigsies*, – Tutičs teica laikrakstu reportieriem.

Soltleiksitijā (ASV, Jūtas pavalstī) kāds dizainers veido piespraudes no tarakāniem, kas izrotāti ar dārgakmeņiem. Pirms valkāšanas greznumlietas jāpabaro, bet nēsājot tarakāni pie valkātajā apģērba tiek piestiprināti ar smalku, pagaru ķēdīti, tādējādi ļaujot tiem nedaudz pastaigāties. Piespraudes cena – 40 dolāru.

Krievijas ģenerālprokuratūra atteikusi re-litāciju pēdējam Krievijas monarham Nikolaj II, neuzskatot ne viņu, ne citus *Romanovu* dzimtas locekļus par politisko represiju upuriem.

33 gadus vecais malaizietis Šahimi Abduls-lamids iesniedzis pieteikumu Ginesa rekordu grāmatai. Viņš 3 minūšu laikā noskūpstījis karaisko kobru 51 reizi. Lai čūska neiedzeltu, viņam jācīnās izvairīties ar akrobāta veiklību. Liecinieki un herpetoloģijas speciālisti no Malaizijas universitātes apstiprinājuši, ka čūskai ar indes zolēm nekādas manipulācijas nav veiktas.

Jēzus Kristus nav staigājis pa ūdens virsu, bet pa peldošiem ledus gabaliem. Šādu hipotēzi, atspēkojot Evaņģēlija leģendas, izvirzījis amerikāņu profesors Dorons Nofs. Zinātnieks norāda: pirms 2,6-1,5 gadu tūkstošiem gaisa temperatūra Galilejas jūras rajonā bijusi daudz zemāka nekā tagad. Šādos apstākļos tur varēja rasties ledus, kas iztur cilvēka smagumu.

Kāda Beļģijas organizācija nākusi klajā ierosinājumā, ka saldo burbuldzērienu vietā labāk būtu piedāvāt alu, gan ne pārāk stipru. Organizācija *Alus terapii* uzskata, ka bērnie alus būtu daudz veselīgāks nekā saldinātās kolas.

Olimpiskā zelta ieguvēja un Eiropas rekorderste 1500 metru skrējienā rumāniete Doina Elinte nespēja noķert trīs pusaugu laupītājus, kuri izzaga viņai naudas maku ar 86 000 levām (7 tūkst latu).

– *Es skrēju viņiem pakaļ pusjūdzi, bet nevarēju tos panākt*, – Melinte sūrojās.

Ķīnieši ir sašutuši par *Adidas* jaunāku paraugu sporta korpēm no *Aircolor Yellow* kolekcijas. Uz protestus izraisījušās sērijas apavu mēles attēlots cilvēks ar šķībām acīm, cūkas degunu un diviem zobiem – tādus karikatūrās mēdz zīmēt ķīniešus.

Bijušais Itālijas prezidents Silvio Berlusconi izrādās, jau skolas gados bijis veikls biznessmenis. Piemēram, kad piecdesmitajos gados Silvio bija 17 gadu vecs un mācījās kādā katoļu izglītības iestādē, parādījās populārā vīriešu žurnāla *Playboy* 1. numurs. Tikko iznākušā žurnālu no Amerikas viņam atsūtījis tēvocis, un jaunais Berlusconi to par attiecīgu naudiņu uz 10 minūtēm nomājis saviem skolas biedriem, lai arī tie varētu papriecāties par seksīgajām kinozvaigznēm un fotomodelēm.

EZ VĀRDIEM

D. Melnis

RĒBUSS

3486

8. numura
rēbusa atbilde ir:
BŪTU TIK MEDUS,
GAN MUŠAS
ATLAIDĪSIES

BEZ VĀRDIEM

- NU LŪK. BET JŪS ŽĒLOJĀTIES, KA ŠEFS JUMS NEPASPIEŽ ROUKU.

- JA TU NEVIENA NEBAIDIES, TĀTAD ESI PATS BRIESMĪGĀKAIS...

ROMANTIKA

KONCENTR - Ē - Ē - JIES!!!

BEZ VĀRDIEM

HOROSKOPI TALKAS LAIKAM

Auns 21.III – 19.IV

Ko sēsi, to pļausi, ko me-tīsi, to arsi! Aun – ko sēsi, to pļausi, ko metīsi, to...

Negribat iet talkā? Tad šis prātulas būs atbilstoša un at-taisnojoša nodarbe, kamēr citi locīs muguras.

Vērsis 20.IV – 20.V

Vērsis atkal nav klausījies horoskopa ieteikumam aprīlī? Protams, nav! Tādēļ šoreiz zvaigznes savus gudrības putekļus virs jums nekaisīs. Staigā priecīgs, Vērsi – zvaigznes neko tev nesola, šonedēļ.

Dvīņi 21.V – 21.VI

Dvīnīs dvīnim draugs. Sadaliet nodarbes un instrumentiņus uz pusēm, un talka jums sagādās neizmirstamus prieka mirkļus!

Vēzis 22.VI – 22.VII

Darbs un darbarīks šonedēļ nodarbinās aktīvā Vēža spēles. Atpakaļ gan nekāpieties – ar zariem uz augšu nomests grābeklis laimi nesola...

Lauva 23.VII – 22.VIII

Kur gan labāk pamurrāt kā uz paša grābtas lapu kaudzes? Zvaigznes sola ordeni par čaklumu, protams, ja tāda bū-siet. Taču dedzināt gan neko nevajag!

Jaunava 23.VIII – 22.IX

Izkļājiēt avīzi, izvelciet tam-burīnu un sagādājiēt pārē-jiem talciniekiem neizmirsta-mu estētisko lidojumu. Kat-ram savs darbiņš – Jaunavai šonedēļ – Pegasa vāķēšana.

Svari 23.IX – 23.X

Apsveriet visus par un pret tā-dai talkošanai. Ja sverat-ies uz darbīguma pusi, tad strādājiēt ar buldozeru. Ja ne, tad pat fēnam neķerieties klāt! Svari kā parasti paši izlemj savu likteni.

Skorpions 24.X – 21.XI

Zvaigznes nesauž, jums arī nevajadzētu. Tomēr paš-darinātus instrumentus gan uz talku nenesiet. Pārāk ilgi nāksies visiem izskaidrot, kam tie domāti. Kamēr vēl pats sapratīsiēt...

Strēlnieks 22.XI – 21.X

Nepareizi lietots instr-ments var nodarīt veselīb bīstamu kaitējumu! It īpa-to lietojot nepareizā vietā u-laikā. Ja draugi aicina jūs p-dabas krūts, noskaidrojīti precīzi – kas tur būs, ko dar-un galu galā kāpēc.

Mežāzis 22.XII – 19.I

Vēl tikai kaplis jāvicina, sē-lu pietaupiet rudenim. Ja n-tomēr izsējas, tas ir, misēja atcerieties, ka vagu paņē-m var vienmēr.

Ūdensvīrs 20.I – 18.II

Visi striķi ūdenī vai arī bū-jātek kā čaklai kamenīte Ūdensvīr, meloriācijas laik-beigušies, tādēļ neizvairīsiēties no talkas, ja mēģināsiē saliet ūdeņus pēdējā dienā.

Zivis 19.II – 20.III

Nevitiniēt sevi saulē, labu-galu neņemsiet. Esat darbīgi-zīme pēc definīcijas, it īpaši ja darbojaties savam priekam. Tas būs jūsu moto šonedēļ.

Kapli pret zvaigznēm paslējusi Z. AI – BAL

BUSU meklējiet 28. lpp.

Lielsais Brīnumzemes šovs

Sestdienās
20:15

Lielo Brīnumzemes Šovu

Skaties TV3 ēterā sestdienu vakaros plkst. 20:15

